aquae
REVISTA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA
núm. 34 / juliol 2011

Nou equip de govern a Caldes de Malavella

Els immigrants i el nostre municipi.
Premiats dels concursos de Microliteratura i de Medi Ambient.
Entrevista a Josefina Clotet, que està superant un càncer amb teràpies alternatives a la quimioteràpia.
Parlem amb Carles Romera i Marta López, pels seus mèrits en Geologia i en les curses.
Veïnat de Can Carbonell.
Nova secció de Consells pràctics.
Excursions per Caldes: Camí de Sant Sebastià.

CALDES FM
Et sona?

107.9 FM RÀDIO A LA CARTA!

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET
www.caldesdemalavella.cat/caldesfm

TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR
LA NOSTRA PROGRAMACIÓ!

- **L'Alcalde a la ràdio**
- **Debats polítics**
- **Magazines**
- **El Ple Municipal**
- **Informatius i agenda d'activitats**
- **La millor música de tots els temps les 24 hores del dia...**

CALDES FM 107.9 Emissora Municipal de Caldes de Malavella

La ràdio que tens a prop
Memoritza-la al cotxe

informeu-vos de la programació a: www.caldesdemalavella.cat
Telèfon de participació 972 47 13 09

CALDES DE MALAVELLA

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars GRATUÏTS.
Dipòsit legal: B-35.961/01
Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/ Vall·llobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (la Selva) Telèfon 972 470 005
Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella
Coordinació: Albert Torrent i Amagat Tel. 627 88 77 65 aquae@caldesdemalavella.cat
Consell de Redacció: Pili Turon, Anna Macias, Josep M. Fugarolas, Ramon Luque, Albert Torrent, Jordi Aparicio Feluca Díaz, i Laura Oliveras
Col·laboradors: Josep Barnés, Sebastià López, Uetus Veterinaris i l'equip d'Infermeria del CAP Caldes.
Han col·laborat en aquest número: Dietètica Caldes, Dalmalum Aluminis, Estètica Fais, Trini Fruit Verd, Perruqueria Nova Imatge Caldes, línica Dental Clide, Bugaderia Mercè i El Talleret de Cuina.
Agraïments: Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES

Fotos: Albert Torrent i Amagat Tel.627 88 77 65 - info@alberttorrent.cat
Foto portada: Albert Torrent i Amagat
Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat
Disseny i maquetació: Mercè Soler / Estudi Gràfic David Coll - Tel. 972 22 01 54
Impressió: Impremta Pagès, S.A. Anglès. Tel: 972 42 01 07.

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva dels autors.

Col·labora:
Diputació de Girona

editorial

Caldes va ser prehistòrica, romana, medieval, modernista...

Caldes ara és atractiva, plural, oberta, estratègica, saludable...

Caldes també hauria pogut ser...!!!

Però el més important és el que la vila de Caldes serà. I serà el que nosaltres, tots nosaltres, tots els caldencs, farem que sigui: una vila amb encant, neta, endreçada, amb personalitat hidrotermal, turística, comercial, gastronòmica i patrimonial.

Perquè tenim jaciments arqueològics, termes romanes, fonts, balnearis, arquitectura destacable, passejos, ermites, veïnats, fires, festes, aplecs i instal·lacions esportives de nivell.

I, per sobre de tot, tenim entitats de caire social, cultural i esportiu que són l'autèntic eix vertebrador de Caldes. És el factor humà que mou l'engranatge que el fa estar viu.

Des de l'Aquae, la vostra revista, volem engrescar-vos perquè tots en formeu part activa perquè és la vostra veu i la vostra tribuna. Les vostres experiències ens fan falta perquè l'Aquae sigui plural de veritat. Ens fan falta les vostres iniciatives i les vostres idees, ens feu falta!!!

Per últim, us desitjo a tots un bon estiu. Gaudiu de les nits a la fresca, de les estones de gresca i, sobretot, de la Festa Major. ■

Mercè Rossell,
Regidora de Comunicació de l'Ajuntament de Caldes

tribuna oberta

El racó d'en Sebastià

REFLEXIONS SOBRE L'EDAT DE L'EXPERIÈNCIA

De sempre hem sentit a dir que l'experiència és la mare de la ciència. Doncs bé, avui em toca parlar d'aquesta experiència, per valorar la seva ciència. Per començar i perquè no hi hagués res a dir, vaig fer un pacte de coexistència pacífica amb el temps que transcorre implacable: que ell no em persegueixi i jo sempre pugui fugir d'ell, encara que sé que qualsevol dia m'atraparà i coincidirem irremeiablement.

Per evitar de topar-me amb el temps, que només és per la por que em faci passar comptes, mai no vull anar pel camí traçat amb antelació. Sempre vaig per on em regeix la meva raó, perquè aquell camí traçat condueix únicament cap a allà on va tothom i jo respiro més desfogat quan només faig la meva, en la direcció que sóc més feliç.

Parlant de felicitat, de l'amor o de la vida en sí: es diu que sempre hi ha una mica de bogeria en l'amor. En realitat, crec que el que hi ha és una mica de raó dintre de la bogeria. El temps és molt lent pels que esperen, molt ràpid pels que tenen por, molt llarg pels que es lamenten del mal, molt curt pels que viuen una festa. Ara, pels que estimen i senten amor, del vertader, per aquests el temps és l'eternitat en estat pur.

Ja veieu que la vida només pot ser entenedora mirant-la enrera, i també només pot ser viscuda mirant endavant. Aquesta és l'experiència que ens anima a seguir vivint.

Si no es mira sota aquest lema, moltes persones es perden les petites alegries que són la salsa que culmina donant l'únic toc de bon gust que et pot donar la vida. Ells, en canvi, només van esperant la gran felicitat, la que sabem que no existeix, perquè la felicitat és efímera, arriba i s'esvaeix i corre a un altre que la sap o la pot retenir més.

Però per què hem de repetir errors comesos enrere, haventhi tants errors nous per cometre? Si pogués tornar a la meva joventut, la que ha format part de la meva vida, voldria cometre els mateixos errors, però aquesta vegada comesos més aviat, de més jove.

Ja es veu que no es vàlid ensenyar a viure a ningú sinó ajudar-lo a trobar dintre seu, la resposta al seu problema i ell mateix, amb seny, trobarà el bon camí i la seva pau.

També hi ha persones que ens fereixen greument l'amor propi, sense deixar-nos senyal de ferida o persones que ens parlen sempre i ni els escoltem. Ara, també hi ha persones que són fonamentals en la nostra vida: apareixen i ens marquen per sempre. Aquestes persones són les més valuoses i mai, per cap concepte, no les hem de deixar perdre. Els amics més personals que tinc ara, els he conegut en el món de la sardana, ho veig més natural cada dia, em sento ben acompanyat, molt agermanat i molt més estimat, perquè són nobles.

Crec que la vertadera filosofia és tornar a aprendre de la vida, tornar a aprendre a veure el món com és, per saber com hem de ser nosaltres envers els altres convidats. S'ha dit molt que l'amor és la millor música escrita en la partitura de la vida. Sense l'amor, seràs un etern desafinat en la immensa coral d'aquesta trivial humanitat.

És per això que us demano a tots els que llegiu els meus escrits, que em mireu amb bons ulls quan menys m'ho mereixi, ja que és quan més us necessito com a companys. Penseu que heu estat companys i amics durant tot el recorregut de la meva vida, en el meu poble, Caldes de Malavella, al qual estimo moltíssim, com també a tots vosaltres. Gràcies amics per ser com sou. ■

Sebastià López
sebastia@caldesdemalavella.cat

L'ENDEMÀ DE...

Fa pocs dies que vam viure les eleccions municipals. Estic exultant. Els "meus" ara han guanyat! El 2007 havíem perdut. Sempre hi ha unes causes que manifesten aquests dos conceptes: guanyar - perdre. I sempre caldria analitzar amb humilitat els elements que han dut a aquestes situacions.

En el primer cas concret crec que hem guanyat per dues raons fonamentals: la primera és que tenim un molt bon equip (fins i tot la meva filla i un exalcalde en formen part). La segona: en Salvador Balliu i en Pere Oliveras, primer i segon respectivament a la llista, juntament amb la resta que no estava al poder, han fet una oposició constructiva, donant suport a l'equip de govern en les nombroses ocasions en què les seves idees estaven encertades i manifestant-s'hi en contra quan creien que els projectes no eren convenients per al poble.

L'Alcalde i els regidors han de tenir una ment molt clara i desperta per escoltar amb atenció les inquietuds dels seus veïns però sobretot han de tenir vocació de servei. Exercint aquests càrrecs han de ser persones útils, deixant de banda les idees del partit i els personalismes, centrant-se en el bé comú i en les necessitats del municipi. Quan això no es dóna, és quan es perden les eleccions.

Des de l'Ajuntament també faran bé de mirar què està passant una mica més enllà del seu entorn habitual. Totes aquestes manifestacions espontànies que van aparèixer el 15 de maig a Madrid i s'han anat expandint a la resta d'Espanya i a Catalunya volen dir quelcom. Joves cansats de la hipocresia especialment dels polítics i banquers, joves preparats amb estudis recentment acabats als quals se'ls demana experiència laboral. No tots els nostres joves són "ni-ni", es desesperen quan Telefónica comunica l'acomiadament de 8.500 treballadors i no tenen cap vergonya a l'hora d'anunciar l'augment de sou dels seus directius, o bé, quan sense cap mena de prejudici, es declara el sou d'un alt directiu de la banca espanyola (24.000 euros diaris). Podrà menjar cada dia i pagar la hipoteca, no?

Des d'Europa ens miren amb lupa, hem de fer els deures, però tots! Començant per l'administració estatal, l'autonòmica i, evidentment, la local. Amb el vostre exemple, nosaltres seguirem. ■

Mercè Armengol Cullell

EL GOLF ESTÀ DE DOL PER LA DEFUNCIÓ DEL MILLOR GOLFISTA ESPANYOL DE TOTS ELS TEMPS, SEVERIANO BALLESTEROS

El golf està de dol per la defunció del millor golfista espanyol de tots els temps, Severiano Ballesteros, que ens va deixar a l'edat de 54 anys a la seva casa de Pedreña, acompanyat de la seva família, com a conseqüència d'una greu malaltia.

Amb un palmarès brillantíssim en el seu currículum esportiu, on consten tots aquells títols que tot golfista anhela, tres Open Britànics (1979, 1984 i 1988), dos Masters d'Augusta (1980 i 1983) i tres Ryder Cup (1985, 1987 i 1995), a més d'una d'elles, inoblidable a Valderrama 1997, com a capità, Severiano Ballesteros va forjar una llegenda que va extralimitar els límit del golf per convertir-se en un de les grans icones de l'esport espanyol, europeu i mundial.

Severiano Ballesteros va participar en un torneig de golf per última vegada a Espanya en el Open d'Espanya 2005. Posteriorment va intentar donar el salt al Circuit Sènior Americà, però va abandonar en la primera prova i mai més no va tornar a jugar. L'última ocasió en la qual es va poder veure a Severiano Ballesteros va ser el passat 11 d'abril durant la celebració d'un torneig benèfic organitzat per la seva Fundació en la qual el càntabre va aparèixer en un vídeo per agrair el seu esforç en la lluita contra el càncer i la investigació en els tumors cerebrals.

El nostre més sentit condol a la família Ballesteros. Sempre seràs en els nostres cors, no t'oblidarem, moltes gràcies, Seve. ■

Josep Manel Navarro
president del Club Golf Caldes

actualitat

SALVADOR BALLIU, *nou Alcalde de Caldes*

PRESENTACIÓ DE L'ALCALDE

Benvolgudes caldenques i caldencs,

M'adreço a tots vosaltres per primera vegada per tal de presentar-me adequadament com a Alcalde de la població.

Sapigueu que és un goig i una satisfacció per a mi haver esdevingut l'Alcalde d'aquest poble a pesar que els moments que estem travessant no són els més falaguers per a tot el conjunt de persones que viuen a la nostra població i que la crisi econòmica general que afecta arreu del país lògicament té els seus efectes negatius també sobre tots els caldencs.

Aquesta situació de dificultats des de l'Ajuntament de ben segur que ens obliga a promoure algunes retallades i reduccions de despesa, bo i garantint sempre la prestació dels serveis municipals. S'imposa també adaptar la gestió municipal a criteris d'estalvi i austeritat que han de ser prioritaris per a fer front a la crisi.

A pesar d'això no hem de perdre la il·lusió que ens ha menat fins aquí a la recerca de les millores que havíem plantejat i sobretot fonamentant les nostres actuacions en el treball honest, intens i compromès d'aquells qui gestionem a partir d'ara el municipi. Igualment hem de mantenir amb fermesa l'esperança en el futur.

Finalment, volem demanar-vos també la vostra implicació per tal que ens feu arribar les vostres inquietuds i els vostres suggeriments per tal de mirar, entre tots, de cercar solucions. Entre tots hem de fer possible la sortida d'aquesta sotragada.

El vostre Alcalde.
Salvador Balliu i Torroella

RESULTATS DE LES ELECCIONS MUNICIPALS DE 2011

Salvador Balliu (CiU) és des del dissabte 11 de juny passat, el nou Alcalde de Caldes de Malavella després de les eleccions del 22 de maig. La victòria va ser ajustada ja que només 30 vots (843 a 813) van separar-los de la PIC, la formació que havia governat en els darrers 4 anys. Sabuts els resultats, CiU, amb cinc regidors, va iniciar els tràmits per garantir una estabilitat en el govern a l'Ajuntament i va aconseguir el suport del regidor del PSC. La resta de partits que restaran a l'oposició seran la PIC, amb 4 regidors, i ICV-EUiA, ERC i PP, amb 1 regidor cadascun. L'equip de govern està, doncs, a un regidor d'obtenir la majoria absoluta per la qual cosa haurà de consensuar els punt a presentar en els plens municipals amb com a mínim una altra formació política.

En el ple de constitució del nou Ajuntament es va votar sobre els dos regidors que es va presentar per optar a l'Alcaldia. Salvador Balliu va ser escollit Alcalde amb 8 vots a favor (CiU, PSC, ICV-EUiA i ERC) per 1 vot a favor d'Elizabeth Mesa, candidata del PP. La PIC hi ha votat en blanc (4). ■

	2011			2007		
Partit	**Vots**	**%**	**Regidors**	**Vots**	**%**	**Regidors**
CiU	843	31,63%	5	558	22,14%	3
PIC	813	30,51%	4	935	37,10%	6
ICV-EUiA	231	8,64%	1	210	8,33%	1
ERC	212	7,95%	1	414	16,43%	2
PP	211	7,92%	1	100	3,97%	0
PSC	205	7'69%	1	251	9,96%	1
Vots en blanc:	101 (3,79%)			52 (2,05%)		
Vots nuls:	49 (1,84%)			19 (0,75%)		
Cens:	5.246			4.739		
Participació:	2.665 (50,8%)			2.539 (53,58%)		

ELS REGIDORS

Per CiU:
Salvador Balliu i Torroella
Pere Oliveras i Ferrerós
Gemma Alsina i Mir
Mercè Rossell i Rius
Àngela Maria Frigolé i Bagudanch
Per la PIC:
Joan Colomer i Llinàs
Anna Sàbat i Mir
Jordi Aparicio i Español
Lluís Comalada i Guinó
Per ICV-EUiA:
Victoriano Ramos i Alfonso
Per ERC:
Isabel Lozano i Ruiz
Pel PP:
Elizabeth Mesa i Vega
Pel PSC:
José Fernández i Celada

LES REGIDORIES

Salvador Balliu i Torroella Governació, Urbanisme, Cicle de l'Aigua Termal.

Gemma Alsina i Mir: Benestar social, Entitats i Festes Populars.

Àngela Maria Frigolé i Bagudanch Hisenda, Ensenyament i Salut.

José Fernández i Celada: Convivència i seguretat, Urbanitzacions i Participació

Pere Oliveras i Farrerós Obres i serveis, Via pública, Medi ambient, Esports i Joventut.

Ma Mercè Rossell i Rius Promoció econòmica,Turisme, Patrimoni històric, Cultura i Comunicació.

L'equip de govern a la sala de reunions

NOUVINGUTS A CALDES, *Benvinguts*

Per Feluca Díaz

Pescadors a Nianing, Senegal. *Foto: Sofia Henriques*

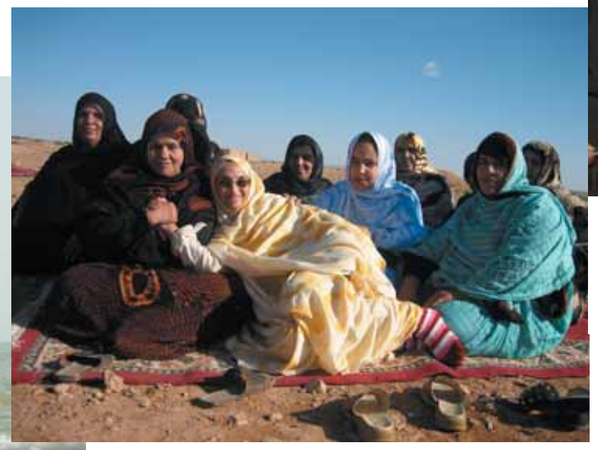

Amina Haidar, activista i líder sahrauí. *Foto: Saharauiak.*

Caldes! Un poble que veiem tancat i fred des del sud, des dels països càlids i extravertits. I que resulta més obert i afectuós des de la gelidesa dels països nòrdics. Res no és; senzillament sembla segons el punt de referència que es tinguin. Aquí estem! Fent poble, agraïts a Caldes i estimant-lo ja que l'hem triat voluntàriament, per ser bonic, tranquil, acollidor i ideal per a la mainada. En aquest article veurem el punt de vista d'alguns dels molts caldencs que hem nascut fora de Catalunya. Deixeu-me que jo, com a canària, també hi posi la meva cullerada.

D'ON VENIM I PER QUÈ SOM AQUÍ

En Mutaro és del Senegal i de Guinea (no renuncia a cap dels dos estats). Ha viatjat molt per enriquir-se. Va venir aquí per turisme, va conèixer un senyor de Caldes que havia tractat personalment la seva família i el va portar al poble, on es va instal·lar fa sis anys.

La Fatimetu és del Sàhara Occidental: "estic exiliada des dels cinc anys". El Sàhara, ex-colònia espanyola fins al 1976, va quedar a mans de Mauritània i el Marroc. El caos de la guerra la va portar a viure a Mauritània, amb els seus avis, mentre que la resta de la família es va quedar als camps de refugiats de Tinduf (Algèria).

Cap als vint-i-tres anys va anar als camps de refugiats a conèixer la família, on tothom parlava castellà. Ha viatjat molt fins que fa uns deu anys va tornar als camps i va aconseguir una beca d'estudis per a la UdG. Pels camps de refugiats havia sentit el castellà i "des de la meva ignorància, no m'imaginava que aquí hi hauria una altra llengua que m'impossibilitaria els plans".

Treballava al projecte d'acollida de mainada dels camps de refugiats i va conèixer qui es convertiria en una gran amiga que l'atrauria a Caldes com a un membre més de la família.

La Claudia és colombiana i vivia molt bé al seu país treballant com a administrativa. Sortir del país, viatjar era el seu somni; allunyar-se d'injustícies i misèries que veia allà. En parlar amb un familiar que vivia a Espanya, la va fer decidir aterrar a Madrid. Es va trobar amb un cosí que venia cap a Catalunya: "vaig tenir la sort de començar a treballar el segon dia d'arribar. El meu pare també va venir i va trobar feina de masover en una masia caldenca i jo també m'he establert aquí".

Carnestoltes a Barranquilla, Colòmbia. *Foto: Fer Towers*

Canals de Bruges, Flandes. Foto: Ruud Moret

La Lin és de Flandes (país que juntament amb Valònia conforma Bèlgica) i fa deu anys va agafar un "any sabàtic" per viatjar i meditar. Fent el Camí de Sant Jaume va trobar l'amor que la va portar cap a Girona. En buscar un lloc tranquil, acollidor i agradable per viure, varen trobar Caldes.

La Cristina és romanesa i fa set anys que és aquí. Sempre pensava com seria viure en un altre país. No sap per què, en viatjar, va venir a Espanya. Va arribar a Madrid on va conèixer qui avui és el seu home, que vivia al nostre poble, i la va portar aquí.

Aquesta servidora va venir de Canàries perquè al seu home el varen traslladar cap aquí. Després d'uns anys buscàvem un lloc tranquil i maco per viure i una immobiliària ens va presentar una urbanització de Caldes de Malavella on visc ara.

Com podem comprovar no tots hem vingut per necessitats de fugir d'un altre país. Tot i que, potser, hi ha una majoria que ha emigrat per aquest motius, ens fem la idea equivocada que tothom qui emigra ho necessita només econòmicament. Aquí veiem una mostra diversa de raons: amor, casualitat, curiositat... El que sí coincideixen tots és en la serenitat, cordialitat i bellesa que transmet el poble de Caldes.

LA CONVIVÈNCIA I SENSACIONS AMB LA GENT DEL PAÍS

En Mutaro recorda que el primer any d'estar aquí va ser molt dur: "Era molt difícil apropar-se a la gent; he hagut de fer molts d'esforços per relacionar-m'hi." En la seva cultura el més important és la vida social i per això va intentar apropar-se a la gent i, en no parlar bé ni el castellà ni el català, a la gent se li feia estrany: "no volien parlar amb mi i s'incomodaven si m'hi apropava".

Percep del poble tancament tot i que "un cop demostres els esforços per integrar-te, reps l'acceptació i trobes gent molt maca". Ha viatjat bastant i té clar que quan s'arriba a un poble s'ha de posar interès per la cultura i el lloc nou. Sent que els caldencs que no tenen prou curiositat per les cultures foranes es tanquen en sí mateix i no valoren les riqueses de fora. També es queixa de manca d'ajuda per a la integració dels immigrants al poble.

En Mutaro és un simpatitzant i participant dels actes populars. Ha format part de l'organització del Dispar-so, on s'ha involucrat des del començament. Una activitat amb riquesa multicultural. Ara la prepara l'Ajuntament i s'ha passat a dir VariART. Creu que ha perdut calidesa i que no integra els immigrants. El mateix pensa que passa amb el Correllengua, que li sembla fet només per al poble i no per a la integració.

La Fatimetu pensa que tenim el costum de jutjar abans d'hora. En arribar a Caldes va trobar-se un poble tancat i que jutjava molt: "a la gent li costa acceptar allò que no coneix". Diu, però, que un cop hi has entrat, trobes gent totalment lleial.

Està molt bé a Caldes i gaudeix molt de la biblioteca, les xerrades que fan al poble i les classes de català.

Per a la Claudia, l'arribada a Caldes va ser molt dura pel desconeixement de la llengua catalana.

Defineix els caldencs com a gent honesta, tot i que tancada: "T'hi has d'esforçar molt per guanyar-te la seva confiança; quan demostres bona fe, et trobes amb gent molt lleial i generosa".

No està implicada a les activitats del poble perquè considera

que aquí prima la discreció, distància i fredor: "es mira massa la resta, em fan sentir desplaçada i observada". Va a les classes de català i als actes de mainada amb el seu fill.

A la Lin no li ha semblat un canvi gaire brusc venir, ha recorregut diversos països. Li costa descriure la gent perquè rebutja els judicis. Tot i això, va percebre reaccions mixtes dels gironins. S'ha trobat gent oberta per entaular-hi conversa i fer-hi amistat amb curiositat per la seva cultura. I fredor i cert recel, especialment al principi, quan encara no parlava català.

Explica que la mainada li ha obert portes per relacionar-se amb la gent i se sent molt integrada i a gust: "els tòpics de "tancats" i "garrepes" no els comparteixo".

La Cristina reconeix que la varen rebre molt bé al poble: "la gent t'ajuda per entendre't amb ells, tot i que al principi va ser molt difícil sense castellà ni català". Amb el temps ha trobat feina al poble i se sent una caldenca més.

Li costa descriure la gent per respecte, però diu que s'ha trobat tant gent molt oberta, bromista i xerradora, com gent massa seca: "és un poble més obert que el meu".

Jo estic més d'acord amb els forans del sud que amb els del nord, reiteraria el mateix que han expressat ells. Jo vaig estar 2 anys sense poder ni treballar en el que tenia experiència fins que vaig aprendre bé el català i va ser molt dur. Què dir ara si al poble de Caldes intento apuntar-me a qualsevol embolic que es faci. Estimo i sóc estimada...

Certa és la dita que em va dir algú abans de venir: "A Girona costa d'entrar, però molt més costa de sortir-ne"

Fa pensar! Com de més al sud venim, més freda trobem Catalunya; com més del nord, més càlida la veuen... què tindrà a veure el clima amb la gent? Tots convivim i ens avenim, això sí és riquesa cultural.

Paisatge des de la carretera ente Rucar i Bran (Rumania). Foto: Cristian Popescu

COM VEIEM EL POBLE DE CALDES

A en Mutaro li agrada molt l'organització i l'ordre del nostre país però desitjaria que el poble donés més importància als immigrants per l'aportació de cultures diverses que enriqueix a tothom.

La Fatimetu sent que hi ha rebuig i cap al desconegut: "exigeixen integració sense saber els esforços que fem".

Pensa que les paraules "integració" i "racisme" han perdut tot el seu veritable significat; la integració no vol dir que s'hagin d'oblidar les arrels. Respecta i espera que la respectin. Explica una dita de la seva terra: "si entres en una selva has de cantar com els ocells".

Li crida l'atenció no trobar-se amb un sistema d'estudis d'altres països, que el primer any ("l'any blanc") el dediquen a aprendre la llengua: "Aquí em vaig trobar totalment perduda i sense cap mena d'ajuda lingüística."

Gaudeix dels nostres àpats i diu: "m'he trobat gent generosa i gens gasiva..."

La Claudia se sent privilegiada de poder gaudir la muntanya i la platja només sortir de casa. Li agrada la gastronomia autòctona i diu que: "tot i que ara estem en un mal moment econòmic, hi ha oportunitats de feina perquè és un poble molt treballador i emprenedor" Per contra, considera que la mentalitat del poble és molt tancada.

La Lin és feliç a un pas de la muntanya i a un altre de la platja i, amb una orxata... Sent un ritme de vida més suau i tranquil que el belga. I participa de les activitats que es fan per a la mainada.

El que no entén són les condicions laborals. A Bèlgica, una dona té moltes facilitats per ser mare, pot treballar a mitja jornada en tenir fills, amb uns horaris flexibles i seguir produint pel país, alhora que gaudeix la maternitat: "imprescindible per al desenvolupament sa d'una societat.. Aquí la maternitat et pot deixar sense feina". També li crida l'atenció la pèrdua de temps en els tràmits burocràtics d'aquí.

A la Cristina, el que més l'agrada d'aquí és el clima. Troba molt agradable l'hivern i és una boja de la platja, de la qual gaudeix molt. Li encanten totes les estacions de l'any a Catalunya, tot i que reconeix que la humitat d'aquí la nota molt (Romania té un clima sec).

Ens explica que li va costar molt adaptar-se al paladar dels àpats que es fan aquí, tot i que ara li encanten. Quan cuina a casa fa una barreja d'àpats catalans i romanesos.

De dolent no li surt res, està massa agraïda al nostre poble: "seria molt lleig criticar-lo"

Tot i que alguns amics molt estimats meus de Caldes es poden sentir malament, en ser sincera, he de dir que encara em trobo massa gent que no m'accepta del

Platja de Las Canteras (Gran Canaria)

poble i això fa mal. Per tant, trobo un tancament al meu voltant. Jo també practico la dita d'"allá donde fueras haz lo que vieras" i m'ha portat entre altres belleses de Caldes a gaudir d'una riquesa cultural i gastronòmica deliciosa.

Caldes, definitivament i per unanimitat, és un poble càlid, ric, honest, bell, serè, acollidor...

COM SÓN ELS NOSTRES POBLES

En Mutaro defineix el Senegal i Guinea com un poble molt obert, amb molta vida social i molt de sol tot l'any ja que no existeix l'hivern; pel que la vida quotidiana es fa al carrer amb els veïns. Tothom és benvingut a casa a qualsevol hora i sempre s'està preparat per rebre qualsevol visita, sense avisar.

S'hi fan moltes festes religioses que tracten d'unir la gent per fomentar l'estima i l'ajuda mútua. Fan molta vida familiar i tenen tendència a viure comunitàriament.

El Senegal és la "terra de la teranga", és a dir, el "país de l'hospitalitat". Els agraden molt els turistes, sobretot europeus, i els ho entreguen tot.

Per contra, s'estan malacostumant a importar festes que no signifiquen res per a ells i s'està perdent el valor unificador de les seves festes populars. A més, els joves només viuen pendents d'emigrar a europea sense lluitar per tenir una bona vida allà. Menyspreen oficis manuals, molt mal vistos allà, i en venir aquí són els primers que els demanen. La corrupció governamental dificulta molt el creixement del país, tot i que és ric en recursos.

La Fatimetu defineix el seu poble com molt obert i multicultural: "Això enriqueix, i em fa sentir molt privilegiada en poder triar d'entre diverses cultures el que trobo més adient de cadascuna; decideixo jo, no m'ho imposa l'educació rebuda".

"És un poble molt orgullós, és a dir, senten vergonya en demanar ajuda. Era un poble amb molts de valors, ara, amb la modernització, tot s'està perdent", lamenta.

Diu que la gent és molt lluitadora i alhora pacífica i té molt bon humor tot i estar dolguda per les penúries que viu.

La zona ocupada és un altre món: "Allà, la gent ha perdut la por de fer i parlar ja que aniran a la presó o desapareixeran igualment, és com si no els importés gaire la seva vida"

Per a ella és terriblement dolorós sentir-se sense identificació arreu del món pels conflictes polítics: "sóc d'un país virtual, et treuen la teva existència". Ara, l'únic que té és un document maurità, una targeta de refugiada de l'ONU i paciència, en espera de recuperar de nou la nacionalitat espanyola: "sóc espanyola, de pares i avis espanyols, però en haver nascut a l'Àfrica, a la província 53, en una terra ignorada i amb governs corruptes, no sóc ningú ni tinc identitat davant del món". A la Haia encara existeixen com a una província espanyola.

Hi ha massa interessos polítics: "Tenim la promesa d'un referèndum, que no arriba ni sé si arribarà mai". És un poble ric en pesca i fosfats, també en gas i en petroli, però en aquest cas als governs no els interessa explotar-los, mentre el Marroc només té turisme i agricultura: "És clar que no interessem a ningú! Sàhara lliure!"

La Claudia defineix Colòmbia com a molt oberta, extravertida, alegre, sociable, afectuosa i acollidora. Diu que funcionen com una pinya i mai no deixen que ningú se senti sol o trist. Suposa que en ser un poble maltractat pel seu propi govern fa que tota la gent estigui unida i s'ajudi.

No li agrada reconèixer que és un poble massa masclista i les dones ho assumeixen: "fa molt de mal a l'esperit de l'ésser humà"

La Lin defineix Flandes com un poble molt dinàmic, creatiu, aventurer i innovador.

Opina que tantes dècades de joc polític a Bèlgica, del qual encara no han sortit, han portat la gent a la sincera recerca de la identitat espiritual i de la seva personalitat.

La Cristina considera que tota la humanitat és igual, però la gent romanesa diria que és més freda i distant que la d'aquí. Explica que "allà es té una altra mentalitat" i ara nota, per una banda, l'excés de masclisme i, per l'altra, reconeix els romanesos que han sortit del país perquè porten pensaments més oberts.

Allà es noten molt les diferències econòmiques, s'hi veu gent molt rica o excessivament pobre.

Canàries és tot l'any de platja. També hi fa fred, és tot un microclima en 7 illes (8 si comptem la Graciosa, on hi ha uns 70 habitants). Però Gran Canària, que és la meva, només té un mes dolent, l'agost. És un poble multicultural amb clans de diverses cultures arrelades ja al país des de fa generacions.

Som un poble obert, acollidor i enormement afectuós: "mi niña" es fa servir per tot inclòs amb un tracte de vostè. Però també som un poble conformista; hem volgut lluitar asseguts i així ens ha anat...

Queda ben reflectit: cultures diferents, mentalitats variades, mons diversos... tot en un poble petit i encantador. La riquesa compartida ens fa més savis, tots tenim coses a explicar i a aprendre.

ENYORANCES I ESDEVENIDOR

En Mutaro troba a faltar el sol, la família, els amics, el barri, els hàbits, el menjar... Té ganes de tornar i comparar el que recorda i el que es trobarà. Analitzarà les dues cultures apreses per quedar-se amb el més positiu de les dues. Tot i que per ara no pensa tornar definitivament: "M'agradaria poder gaudir de totes dues cultures, ja veurem què passarà demà."
El que sí que troba importantíssim és que els fills que pugui tenir coneguin les seves arrels per poder enriquir-se de totes dues cultures pel seu creixement personal.

La Fatimetu el que més troba a faltar és la família i intenta viatjar al Nadal per poder coincidir amb tots plegats.

Confessa que si li diuen que el Sàhara té la independència, marxaria ja, per solidaritat i estima a la seva terra i ajudar a construir el seu nou país, per més que dubta que ho pugui veure.

Dels fills li agradaria que estiguessin amb ella. Troba imprescindible que passin les vacances amb la resta de la seva família i coneguin les seves dures condicions de vida. Tot i que és conscient que de grans tindran la llibertat de triar el seu futur.

La Claudia troba a faltar la seva família i algun plat que ja cuina aquí. Però com a espanyola amb doble nacionalitat se sent totalment establerta aquí, el seu fill és català i ara no se'n tornaria. Troba imprescindible que ell passi les vacances a Colòmbia per tal que visqui la humilitat, la manca de consumisme i la solidaritat d'allà per enriquir-lo a nivell humà.

La Lin troba a faltar la família i els blancs hiverns i... la xocolata. No s'ha plantejat tornar al seu país ja que hi viatja un parell de vegades a l'any.

Considera que com que els seus fills coneixen la llengua i estan en contacte amb la família i la cultura flamenca, estan enriquits, però que les seves arrels les tenen aquí ja que són catalans.

La Cristina, el que més troba a faltar és la família que li queda allà. Potser també parlar més sovint la seva llengua, però res més.

Respecte de l'esdevenidor: "mai no se sap, però amb feina em quedaria aquí per sempre". Encara que li faltés la feina, no té clar si tornaria al seu país o se n'aniria a un altre: "S'ha de mirar pel benestar dels fills i aquí el meu està millor, almenys mentre pugui decidir jo; l'endemà triarà ell la seva vida". Ell és català.

Personalment, el que més trobo a faltar és el clima, no m'acostumo a la fred ni als canvis de roba de temporada. Evidentment, també la família i amics i, curiosament, encara no m'acostumo a l'hora de diferència als programes de televisió... Trobo molt a faltar la illa però tot i que el meu fill és canari no vol marxar d'aquí.

Tots tenim al cor el passat, sentim el present i somiem amb el futur. Les experiències viscudes, l'educació rebuda, la cultura respirada queda per sempre, l'endemà ja vindrà. Seguim un camí i ens porta aquí o allà. Ara som aquí i aquest és el nostre present, el poble de Caldes de Malavella. ■

PROCEDÈNCIA DELS CALDENCS (30/5/2011)

Estat	Persones	%
Espanya (*)	6.424	0,98%
Romania	73	1,03%
Hondures	63	0,89%
Marroc	53	0,75%
França	39	0,55%
Gran Bretanya	31	0,44%
Colòmbia	30	0,42%
Argentina	28	0,40%
Bèlgica	18	0,25%
Itàlia	18	0,25%
Ucraïna	18	0,25%
Perú	18	0,25%
Països Baixos	17	0,24%
Xile	17	0,24%
Guinea	14	0,20%
Bolívia	14	0,20%
Uruguai	14	0,20%
Alemanya	13	0,18%
Brasil	13	0,18%
Cuba	10	0,14%
República Dominicana	10	0,14%
Suïssa	9	0,13%
Xina	9	0,13%
Polònia	7	0,10%
Rússia	7	0,10%
Equador	7	0,10%
Bulgària	6	0,08%
Irlanda	6	0,08%
Gàmbia	6	0,08%
Mèxic	6	0,08%
Veneçuela	6	0,08%
Vietnam	6	0,08%
Dinamarca	5	0,07%
Portugal	4	0,06%
Moldàvia	3	0,04%
Lituània	3	0,04%
Algèria	3	0,04%
Índia	3	0,04%
Hongria	2	0,03%
Andorra	2	0,03%
Mauritània	2	0,03%
Canadà	2	0,03%
Estats Units d'Amèrica	2	0,03%
Turquia	2	0,03%
Kazakhstan	2	0,03%
Àustria	1	0,01%
Grècia	1	0,01%
Mònaco	1	0,01%
Suècia	1	0,01%
República Txeca	1	0,01%
Eslovàquia	1	0,01%
Congo	1	0,01%
Guinea-Bissau	1	0,01%
Mali	1	0,01%
Nigèria	1	0,01%
Senegal	1	0,01%
Sudan	1	0,01%
Costa Rica	1	0,01%
Filipines	1	0,01%
Israel	1	0,01%
Nepal	1	0,01%
	7061	**100,00%**

(*) L'estadística inclou també els catalans

LA CAMPANYA D'ENGUANY AL CAMP DELS NINOTS *Dóna un nou tapir i un bòvid*

Les excavacions al Camp dels Ninots continuen donant fruits amb la recuperació aquest any d'un fòssil de tapir (Tapirus Arvernensis) i d'un altre de bòvid (Alephis Tigneresi). Enguany les troballes són excepcionals ja que s'han trobat a molt poca profunditat, amb la qual cosa la terra no ha aixafat els fòssils com en altres exemplars anteriors sinó que s'han conservat amb tot el seu volum. A més, el tapir recuperat és jove, la qual cosa permetrà obtenir noves dades d'aquesta espècie.

El fòssil de bòvid també està molt ben conservat.

Visió general del jaciment

El Camp dels ninots és un referent europeu per estudiar la vida animal i vegetal fa uns 3.500.000 milions d'anys. L'origen és un volcà que es va extingir i omplir d'aigua, que va ser un reclam per als animals. Per causes encara no determinades, molts animals van morir a les ribes del llac (se suposa que per emanació de gasos o per quedar atrapats en el fang). Les característiques de l'aigua, a més, molt riques en minerals, han permès que els fòssils es conservin molt bé.

Les possibilitats de recerca del jaciment són molt grans ja que el cràter del volcà fa 25.000 metres quadrats i té fins a 60 metres de profunditat.

Per altra banda, s'ha continuat la recerca en un sector proper als habitatges de Nostra Senyora de la Llum en el qual s'han trobat 100 eines de pedra fabricades per l'home en el Paleolític Superior (fa entre 15.000 i 17.000 anys). És una època interessant perquè correspon a la dels últims caçadors i recol·lectors i no se'n té gaire informació.

CONVENI ENTRE L'AJUNTAMENT I L'IPHES

Paral·lelament a les excavacions, l'Ajuntament de Caldes de Malavella i l'IPHES (Institut de Paleontologia Humana i Evolució Social, de la Universitat Rovira i Virgili) han signat un conveni a través del qual l'Ajuntament cedeix a l'IPHES els espais del Castell de Caldes a l'IPHES per a desenvolupar les activitats de recerca relacionades amb el projecte del Camp dels Ninots durant els anys 2011 i 2012.

L'equip de recerca del Camp dels Ninots podrà utilitzar el Castell de Caldes com a allotjament durant les campanyes d'excavació i també com a lloc de treball i emmagatzematge del material arqueològic i paleontològic provinent de l'excavació.

Per la seva part, l'IPHES es compromet a col·laborar amb l'Ajuntament en el desenvolupament de projectes específics d'interès de cara a la promoció de Caldes de Malavella i en la celebració de reunions de treball amb diferents entitats i col·lectius del municipi per introduir una nova cultura científica en les accions quotidianes de la població .■

L'Alcalde, Joan Colomer, en representació de l'Ajuntament, signa el conveni amb Eudald Carbonell, en representació de l'IPHES

actualitat

L'ESTAT ESPANYOL LICITA FINALMENT *el tram de la N-II entre Caldes i Sils*

L'Estat ha tret a licitació finalment i després de dos anys d'obres aturades, el tram de la N-II entre Caldes i Sils per un import de 33,1 milions d'euros que es pagaran exclusivament amb fons públics. Les obres, que podrien començar a la tardor si no hi ha imprevistos, inclouen més de 6,5 quilòmetres d'autovia i els accessos a Caldes i a Les Mallorquines.

El tram en qüestió ja es va adjudicar l'any 2006 però les obres no van començar fins al cap de 2 anys i es van aturar el juny de 2009 quan l'empresa que estava fent les obres va fer fallida. Dos anys després, sembla que es torna a engegar el procés. En resum, poc més de 6 quilòmetres que no s'han desdoblat encara 5 anys després de l'adjudicació de les obres.

El sector empresarial i les institucions gironines han reclamat insistentment l'acabament de les obres en el tram que passa per les nostres comarques. En aquest sentit, el Consell Comarcal va organitzar el 12 de març passat, juntament amb els ajuntaments de Caldes de Malavella, Maçanet de la Selva, Sils i Vidreres, una concentració a favor de l'acabament de les obres de la N-II. Diversos diputats han demanat també al Congrés de Diputats que el govern espanyol posi fil a l'agulla per resoldre el problema. ■

EL CAP DE CALDES JA NOTA *Els efectes de les retallades*

El CAP de Caldes ja ha començat a notar les retallades que el govern de la Generalitat està aplicant en el sector. El personal del centre de Caldes explica que, com que les llistes d'espera d'hospitals s'estan allargant, això implica que els pacients, mentre no reben el servei, visitin el CAP de Caldes amb la qual cosa augmenta l'assistència de pacients en el centre.

Per altra banda, i a diferència d'altres anys, durant aquest estiu no hi haurà reforç en els caps de setmana i la població desplaçada serà atesa pels mateixos professionals del CAP. Sumat a això, el personal sanitari i no sanitari de vacances es substituirà només parcialment.

Tot plegat fa que els professionals del CAP hagin reduït el temps dedicat a formació i recerca per incrementar el temps que dediquen a les visites. Una altra mesura establerta per Sanitat és la reducció dels sous que és del 8%

Els professionals del CAP entenen que "la situació econòmica és complexa" però afegeixen que "es difícil la justificació de la retallada en recursos sanitaris quan el PIB que es destina en aquest país a Sanitat és molt inferior al de la mitjana de la UE". Els treballadors del CAP afegeixen que "probablement, i de fa anys, es podria haver estalviat i molt en farmàcia si la postura dels polítics hagués estat més valenta".

El dijous 14 d'abril passat, el personal del CAP de Caldes va convocar una concentració davant de l'edifici davant de la qual es van unir l'Alcalde, regidors i vilatans.■

UNA TELEVISIÓ JAPONESA VISITA CALDES *Per un programa sobre Europa i l'aigua*

A la font del Raig d'en Mel

Un equip de la televisió japonesa BS NTV va venir a Caldes el 29 de març passat per rodar escenes del nostre municipi. Els reporters treballen pel programa "Europa a través de l'aigua" i van visitar diferents punts d'interès com són les fonts termals, els balnearis, l'exposició del Camp dels Ninots i les galetes Vichy. ■

Gravant l'elaboració de les galetes Vichy

Captant l'ambient de mercat

EL CONSELL DE POBLE TREBALLA DE VALENT *Per millorar Caldes de Malavella, un any més*

La democràcia participativa és ben present a Caldes de Malavella per mitjà del Consell de Poble. Com ja és sabut, aquest òrgan s'encarrega de proposar millores al poble i seleccionar les més adequades perquè l'Ajuntament les porti a terme en el seu pressupost.

Imatge d'una sessió recent del Consell de Poble

Alguns punts problemàtiques segons el Consell de Poble

Aquest curs 2011, ja porta fetes 3 sessions que han servit per identificar les problemàtiques existents a Caldes i orientar les possibles solucions. A primer cop d'ull pot semblar fàcil, però la seva feina va més enllà: cal conèixer la problemàtica, veure'n l'abast i parlar de les possibles causes. Després, s'ha de fer un esforç creatiu per trobar-hi solucions efectives. En tot aquest treball és molt important el debat on s'exposen els diversos punts de vista dels i les membres del Consell de Poble.

Cal dir que, en general, els problemes detectats aquest any no s'allunyen gaire dels identificats l'any passat. Això, que no és pas gens negatiu, té diversos motius: hi ha temes als quals la gent n'és més sensible o són fàcilment visibles, com per exemple l'aigua a Caldes o l'estat de les rieres. També hi ha problemes pels quals és difícil de trobar una solució efectiva perquè poden tenir el seu origen en l'actitud de la població o bé perquè l'Ajuntament no hi té gaire possibilitat d'actuació. Uns exemples són l'estat dels boscos del terme municipal o bé la tinença d'animals i males pràctiques de veïns i veïnes. Aquests problemes requereixen una consciència general per encarrilar una solució.

Després d'una classificació i agrupació, en total s'han identificat 48 problemàtiques, algunes de les quals són:

LA NETEJA DEL MUNICIPI I L'INCIVISME

- La problemàtica de les rieres i la qualitat de l'aigua a Caldes de Malavella.
- Les males pràctiques de veïns i veïnes per tal d'assegurar una bona convivència.
- L'estat dels camins veïnals.
- La tinença d'animals i l'existència de gossos solts.
- L'estat precari de zones, deixades, amb deixalles, etc.
- L'estat i promoció del patrimoni de Caldes.

En la última sessió del 3 de juny es van cercar solucions a algunes d'aquestes problemàtiques. Hi ha hagut una trentena de propostes que ara cal estudiar a fons. Com sempre, trobareu tot el treball del Consell de Poble a l'espai virtual "Consensus" on, a banda d'assabentar-vos de com avança la feina, també podreu opinar i proposar el que creieu oportú. No cal dir que tothom pot formar part del Consell de Poble fent-ne la corresponent sol·licitud. ■

RESULTATS DEL 8è. CONCURS
De Microliteratura

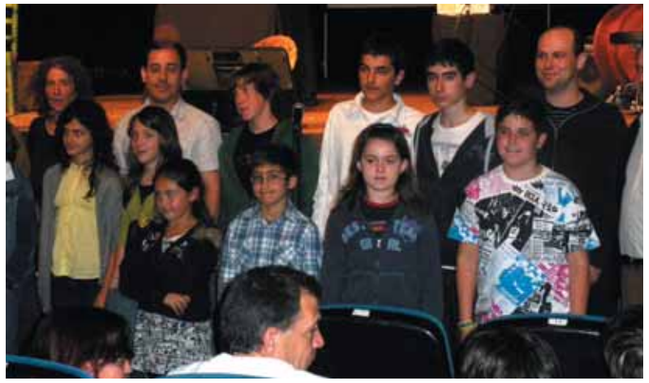

PRIMER PREMI ADULTS
DAVID VALLE I GARCÍA

"Via judicial"

"Molta roba i poc sabó, i tan neta que la vol el senyor rector", vaig pensar mentre el meu superior -un home rabassut i amb ulleres- em mostrava, dins una habitació llòbrega i mal ventilada, el propòsit de la meva feina: arxivar en solitari les interminables torres de papers polsegosos que s'amuntegaven damunt les taules i dins els armaris. En aquell instant vaig preguntar-me dues coses: si havia valgut la pena estudiar tant per a poder convertir-me en un funcionari de l'Administració de Justícia; i si amb el temps acabaria transformant-me en un ésser monòton i depriment com el que tenia davant. Aliè als meus pensaments, l'home acabà de parlar, s'acomiadà de manera tosca i sortí de l'habitació etzibant un fort cop de porta.

En la solitud, vaig mirar el meu voltant desorientat, perdut entre muntanyes de papers. Vaig començar a mirar una pila propera formada per desenes i desenes de causes per ajusticiar. De seguida em vaig adonar consternat que tot i que visqués tres vides mai podria acabar de tramitar tots els papers que hi havia a l'habitació. Vaig reparar que dins del desgavell de la paperassa hi havia un cert ordre; per això -mogut per una sana curiositat-, vaig començar a investigar des de quan s'havien anat acumulant els informes en aquella habitació. Mentre remenava documents sepultats per la polseguera i els àcars, anava observant sorprès com les dates i la descomposició del paper guanyaven en antigor; però quan veritablement em vaig quedar de pedra, va ser quan vaig trobar uns documents traspaperats, que en cas d'haver sortit a la llum, de ben segur que haurien evitat que Jesucrist hagués estat crucificat.

PRIMER PREMI LOCAL CATEGORIA ADULTS
ALFONS DIAZ I DIAZ

"1939"

Al matí, al primer toc de sirena anunciadora de l'existència de bombarders alemanys, el petit grup jueu del barri d´Amaritzki s'havia enclaustrat a l'improvisat bunker antiaeri.

Queia el capvespre, el grup estava neguitós. Osnòfal, líder del grup dels jueus, i el seu germà petit Ricen, havien sortit al migdia a la recerca de queviures, i encara no havien tornat. La premissa d'accés era clara, tres tocs a la porta, acompanyats d´una contrasenya preestablerta.

L'exèrcit nazi avançava amb el seu eficaç Blitzkrieg sobre terreny polonès. Osnòfal i Ricen, carregats amb motxilles i bosses de mà plenes d'aliments, es disposaven a sortir de la botiga. S'havien de separar.

Amb un excel·lent calibratge sensorial, Osnòfal agafaria la davantera i trencaria pel carrer Daguerver, havia escollit el recorregut més llarg. Ricen observava com el seu germà gran li oferia el camí més directe i segur cap al refugi, mentre pensava en veu alta:

-Sempre t'ha de sortir la vena protectora, com quan érem petits!

Ricen, avançava arrambat a la paret de les cases de la Gran Via, només el separava del refugi uns 100 metres. El camí semblava lliure, no tenia cap més opció que fer una ràpida correguda fins el lloc. Així fou.

Entre les runes ciutadanes, Osnòfal va veure com els soldats obeïen ordres d'un suposat alt càrrec que, amb un plec de papers a les mans, segurament amb les adreces d´on vivien els jueus, assenyalava els edificis que havien de ser inspeccionats. Els inquilins eren agafats a la força i carregats en grans camions.

Calia aprofitar el moment per escapar d'allà!

La comunitat es mostrava agraïda amb Ricen però, on era Osnòfal?

-SSssshh! Escolteu si us plau!- Digué el que vigilava la porta.

-Toc, toc, toc!-

Es feu un silenci etern.

-Molta roba i poc sabó!-

-Lloat sigui Déu! Simjá!

PREMI JUVENIL-BATXILLERAT
DAVID ESTEVE I BUSQUETS

"Morir o no morir. Aquesta és la qüestió"

Ara que ja tinc una edat, em veig obligat a redactar el meu gran descobriment:

em trobava jo al parc perseguint un gos de carrer que se m'havia emportat l'entrepà, quan vaig trobar-me una moneda a terra, era d'un euro i, a l'agafar-la vaig decidir, cansat, anar a seure a un gronxador que hi havia a la vora. Gairebé sense adonar-me'n vaig començar a girar sobre mi mateix obligant a les cordes del gronxador a doblegar-se l'una sobre l'altra, i quan van estar entortolligades van començar a desfer-se en giravoltes, sobtadament, el temps semblà aturar-se, les cordes es desentortolligaven parsimoniosament, com si els dolgués haver de fer-ho. Arrel d'aquest fet em vaig passar hores i hores giravoltant pensant que així podria arribar a viure molt anys.

Al cap d'un nombre de dies que sóc incapaç de recordar, vaig deixar de girar, i amb l'euro que m'havia trobat tants mesos enrere, em vaig comprar el diari, al obrir-lo, quina absurditat! El món s'havia tornat boig, la portada anunciava un terratrèmol al Japó que provocà un tsunami que va deixar moltes vides rere seu, i això no era tot, perquè a Líbia, el president Gadafi havia embogit del tot. I hi havia revoltes per tot el país. Tots aquests fets em deixaren preocupat i, després de molt barrinar, vaig formar la teoria que un ésser superior havia enviat un càstig diví a la humanitat en forma de guerres i tsunamis per advertir-me que si burlava la mort, altres la trobarien en lloc meu. Així doncs, vaig deixar aquell mal vici de no morir, i vaig permetre que fossin o bé els camions embogits o bé alguna malaltia els que decidissin la meva mort. De fet la vida és molta roba i poc sabó.

PREMI CATEGORIA JUVENIL-2n ESO
PAU ESTEVE I FERRER

"Caldes de Malavella"

Tenim una llarga història
des del temps del romans
que es van omplir de glòria
deixant-nos les Termes en mans.

Tenim fonts d'aigual calenta,
antigues edificacions,
el Casino, la Casa Rosa
i la Rambla Recolons.

Tenim petits ninots,
en un camp enterrats,
tenen formes curioses
i són bonics i delicats.

I als safarejos de la Mina
amb aigua calenta de debò,
netejaven nit i dia
amb molta roba i poc sabó.

PREMI CATEGORÍA JUVENIL-1r ESO
TOMÀS GUARESTI I LLÒRIA

"Presoner"

Era allà. Jo era allà. Era en aquell lloc on les parets són de ciment i no les pinten ni volent. On substitueixen les portes i les persianes per barrots de ferro. On falten plantes, i bona falta que hi fa. On a sobre les tanques hi col·loquen fils, o més ben dit, filferro que ataca amb petites punxes rovellades. Estava al lloc on, ja us ho dic jo, que molta roba i poc sabó hi ha.

Aquests pensaments corrien pel meu cap el primer dia que m'hi van ficar. Avui no, avui ja fa temps que ho he oblidat. Avui ja fa 20 anys que vaig entrar a la presó, i tot ja em sembla normal. És el món exterior el que veig diferent.

Avui havia de ser un dia com qualsevol i al principi ho ha estat. M'he llevat d'hora, i he vist com el meu company, anomenat "prisionero 24613" no em pregunteu perquè, estava clapant deixant anar babaia sobre el llit de la cel·la. No he dit res. He mirat per la finestra i feia molt de sol. M'han deixat sortir al pati, com és habitual en mi, m'he passat 3 hores jugant a bàsquet. Resulta, que a l'hora de dinar, m'han prohibit fer l'àpat, i m'han conduït fins a arribar a una sala on no hi havia estat mai i que es veia molt més arreglada que la resta de l'edifici. Allà, asseguda, esperava ma germana. M'ha explicat que ja era hora de marxar, i així ho hem fet. Ha anat tot molt ràpid.

A l'anar caminant i reflexionant per fora el carrer ho trobava tot estrany, tot diferent. Me n'havia adonat que la presó, s'havia convertit en casa meva.

PREMI CATEGORIA INFANTIL-6è CURS
NIL RUIZ GARCIA

"La primera tortuga que fa la volta al món"

Hola, sóc una tortuga. No una tortuga qualsevol, la primera tortuga en fer la volta al món. Atents, que ara us l'explicaré.

Un dia assolellat i tranquil, menys per a mi, havia d'anar a una reunió molt important. Hi vaig arribar a temps, em van explicar que el nostre poble era molt poc turístic i les tortugues se n'anaven a altres ciutats més interessants. Vam tenir un moment de silenci i...de sobte se'm va acudir una idea:

–I si fem la volta al món per promocionar el nostre poble?

Tots van estar d'acord, el problema, és que l'havia de fer jo sol. Vaig pensar:

–Ai senyor, molta roba i poc sabó! On m'he ficat! i haig de fer-ho tota sola. Vaig dirigir-me cap al nord del meu poble, un bosc de Caldes.

En un petit avet vaig veure un globus aerostàtic impressionant, al globus hi havia tot el que necessitava. Vaig pujar-hi amb penes i treballs. Vaig tallar les cordes i em vaig

enlairar. Vaig mirar el mapa i primer havia d'anar al desert Sàhara. Així, vaig anar-hi! Després d'uns quants dies, hi vaig arribar, era enorme i més allà es veien unes piràmides, de sobte una ventada em va fer caure del globus. Vaig amagar les potes a la closca i vaig anar lliscant per la sorra fins que una duna enorme en va fer volar pels aires calents a la cistella. Vaig treure les potes de la closca i a una hi havia penjat un collaret egipci. Me'l vaig guardar i vaig seguir el viatge. Del Sàhara vaig passar per l'oceà Atlàntic cap a una ciutat de Mèxic. Allà hi vaig comprar aliments i una petita estàtua de record. Torno al globus i amunt cap a la Índia i després cap a Caldes on em vaig convertir en una tortuga famosa! Gràcies a això el meu poble va ser un dels més poblats.

ACCÈSSIT CATEGORIA INFANTIL- 6è CURS

GEMMA LUZ I MUÑOZ

"El diari de la Carla"

Hola sóc la Carla i escric en aquest diari perquè no confio amb les meves amigues. Els meus pares pensen que és un problema i haig d'anar al psicòleg, però jo no hi vull anar, perquè les meves amigues se'n riurien. Les meves amigues es diuen: Helena, Roser, Paula i Inès. La Inès és molt xivata i les altres li segueixen el rotllo. La veritat és que jo no sóc molt amiga d'elles, és més, jo vaig amb elles perquè sinó no tindria amigues. Ara us explicaré la meva història. Quan era petita jo menjava plastilina. I això em va perjudicar molt. Un dia quan jo tenia 2 anys em vaig començar a posar-me de colors. Tots els nens i nenes se'n reien de mi i no tenia amigues. Per això ara tinc unes amigues que fan pena per no dir que no en tinc. La veritat és que al final t'acostumes però no m'agrada perquè veus les altres nenes que queden per anar al cine o per fer els deures i tu no pots perquè si tens amigues és com si no les tinguéssis i això moltesta! Jo crec que els meus pares es passen molt perquè volen que vagi al psicòleg però jo crec que demanen molta roba i poc sabó. Ells em diuen, que m'haig d'esforçar però jo no puc perquè ja no tinc més força de voluntat- Bé ja escriuré més demà! Ara em diu la meva mama que haig d'anar a dormir aviat perquè demà tinc col·legi i a més tinc molta son i no em vull quedar dormida a classe. Bé bona nit!!

1r PREMI CATEGORIA INFANTIL-5è CURS

PABLO LOPEZ I VERA

"La guineu i la tortuga"

Era una guineu que sempre anava molt bruta, tots els animals li deien "La guineu molta roba i poc sabó", perquè portava molta roba, però mai la rentava. La guineu només tenia una amigueta, la tortuga. La tortugueta era amable, molt neta i és clar, molt llesta. La guineu, sempre estava tancada a la seva habitació. La seva amigueta sempre anava a veure-la, però la guineu mai la deixava entrar a casa seva. La tortuga sempre se n'anava trista, però mai es rendia. La guineu estava sola, bruta amb la seva gran porqueria. Una nit la porqueria va agafar vida i se'n va anar. La guineu es va despertar i es va trobar tota la casa i tota la seva roba neta. La guineu va sortir de casa seva molt contenta i una mica intrigada. Es va trobar la tortuga, aquesta impressionada va fer un salt i va dir:

–Guau guineu quin canvi has fet!

La guineu va contester:

–Ja, no sé què ha passat. La meva roba està neta, la casa també està neta...això és tot un misteri!

Li van començar a dir la guineu molta roba i poc sabó.

La guineu molt roba es va fer la més popular del poble, fins que va ser la millor del seu estat.

L'amigueta de la guineu mai podia estar amb ella. La guineu va pensar el mateix.

Una nit, la tortuga i la guineu van dir a una estrella que volien que tot fos igual que abans.

El matí següent, la guineu tota bruta va dir:

–Gràcies estrelleta. - va sortir de la casa i es va trobar a la tortuga:

–Guau guineu, estàs com abans! - Va dir la tortuga.

–Ja ho sé que guai.

Va passar per allà un noi i li va dir:

–Hola nena de molta roba i poc sabó.

La guienu va dir:

–Gràcies!!

Al final tot va acabar com va començar.

ACCÈSSIT CATEGORIA INFANTIL-5è CURS

IRINA CASAS

Molt roba i poc sabó"

Molta roba i poc sabó
no deu ser la millor opció.
Si et rentes les samarretes
faran olor a floretes,
Si no et rentes els mitjons,
perdràs amics a pilons.

I és que això de la higiene
és molt important,
perquè si tu no et rentes
la gent marxarà guillant.

PREMI CATEGORIA INFANTIL-4t CURS

JANIRA ARANDA I GARCIA

"El petit llibre"

Fa 10 anys, en un poble, hi havia una biblioteca petita i molt antiga.

Samanta, una nena de 8 anys que li agradava molt llegir, sempre anava a la biblioteca i s'havia llegit quasi tots els llibres.

Un dia, remenant en un cistell en el que hi havia llibres molt vells, va trobar-ne un molt petit que es deia "Molta roba i poc sabó". El va agafar i el va començar a llegir molt entusiasmada.

Tractava d'una jove molt pobra que es deia Esperança. No tenia pares, treballava molt i molt i, a més anava a l'escola perquè volia estudiar. Menjava molt poc perquè no podia comprar el menjar. Un dia no va poder més i va caure malalta. No va poder anar al metge perquè tampoc tenia diners. La professora, al veure que no anava a classe, la va anar a veure i se la va endur a casa seva. La va cuidar, la va treure de treballar i va acabar el seus estudis.

La Samanta quan va acabar de llegir el llibre es va quedar encantada amb el final d'aquella jove que es deia Esperança.

ACCÈSSIT CATEGORIA INFANTIL- 4t CURS

CLAUDIA FAUCHS I AGUILERA

"L'era glacial"

A l'era glacial hi vivia una família. Un dia que va glaçar molt fort es van congelar molt congelats. Els homes pensaven que només s'havien de congelar les noies perquè ells eren més llestos. Llavors, es van congelar tots.

El nois abans de congelar-se pensaven que ells no es congelarien perquè eren molt llestos. Els nois no pensaven en els drets de les dones.

Estaven a la vora de l'oceà i van flotar molt de temps. Van arribar a un país molt llunyà. Aquell altre dia que van arribar feia molta calor i mol de sol. Després d'un dies es van començar a descongelar. Van tardar bastant. Els nois encara els deien alguna vegada:

–Noia fes el dinar i jo vaig al bar.

Les noies deien:

–Ep! Em penso que vas molt equivocat. Pensa en els drets de les dones i homes!

–No hi estem d'acord -es queixaven els homes- no hi estem d'acord, es queixaven.

–Perdó ho parlarem al bar.

Després, a les 12, 45 h es van reunir tots al bar. Van parlar de què les dones tenien els mateixos drets que els homes. Van arribar a la conclusió que ells també havien de col·laborar amb les tasques de casa i així les dones podrien treballar a fora i tenir temps lliure per a elles.

Finalment els homes ajudaven a les dones a fer les feines de casa.

Ells en broma a vegades deien:

–Noia, a fer el dinar! Era una broma, hahaha.

–Ai! Què farem amb tu -deien elles.

–Ja ho tenim! Podríeu fer el dinar vosaltres, que nosaltres ens n'anirem al bar. Molta roba i poc sabó. Adéu.

1r PREMI CATEGORIA INFANTIL- 3r CURS

ANNA ESTEVE I FERRER

"La fada"

Hi havia una vegada, en un poblet de Califòrnia, una nena molt bonica, simpàtica, rossa, intel·ligent i molt petita. Estava abandonada al carrer i només tenia un any. Al cap d'una setmana, va passar per allà, una noia també molt maca pel costat de la Sara. La Mariona, la noia, li va dir:

–Hola preciosa, si estàs abandonada, ja no ho estàs. Jo te cuidaré.

I se'n van anar a casa.

La Mariona, molt contenta de tenir una filla, la va cuidar de meravella. Quan la Sara va fer deu anys, li van començar a sortir unes ales pel radera de l'esquena. La Mariona quan ho va veure va al·lucinar tant que es va desmaiar. La Sara va córrer per avisar al metge, pensant: ui, ui, ui, aquí hi ha molta roba i poc sabó!. Quan el metge va arribar, va fer unes quantes revisions a la Mariona. La Sara li va tirar una mica de màgia per sobre. La Mariona es va despertar i es van fer una forta abraçada. Des d'aquell dia, la Sara es va adonar de què no era igual que les altres nenes, era una fada i se l'estimaven igualment.

ACCÈSSIT CATEGORIA INFANTIL-3r CURS

JOEL CATEURA I FUNOSAS

"El nen llest"

Hi havia una vegada un nen que volia moltes coses, gairebé totes les joguines del món, i el seu pare li va dir:

–Molta roba i poc sabó.

El nen va parar de demanar tantes coses perquè es va adonar que demanava massa. El nen jugava a futbol i a rugbi i també a bàsquet i a korfball. El nen es deia Jordi i el seu pare es deia Joan i la seva mare Dolors. També tenia un germà que es deia Miquel i una germana que es deia Maria. Per això va decidir compartir les joguines amb els seus germans i amics. ■

GUANYADORS DELS 4t PREMIS *Medi Ambient*

Enguany s'ha celebrat la quarta edició dels Premis Medi Ambient, organitzats per l'Ajuntament, que en la categoria adulta premiaven la casa més sostenible, en la categoria de l'Institut valoraven una ecoauditoria per fer millores a l'institut i en la categoria escolar, premiaven dibuixos relacionats amb mesures sostenibles a les cases. Aquesta és la llista de guanyadors:

CATEGORIA 1r CICLE
(Primer i Segon)
Guanyador: **Adrià Ortega Paradeda**
Finalistes: **Júlia Bartrina Tubert, i Nil Morales Egea**

CATEGORIA 2n CICLE
(Tercer i Quart)
Guanyador: **Laura Pous**
Finalistes: **Maria Dual López i Òscar Morales**

CATEGORIA 3r CICLE
(Cinquè i Sisè)
Guanyador: **Susanna Miquel i Clara Rabasseda**
Finalistes: **Bianca Maria Hirjaba i Roger Cateura Funosas**

CATEGORIA 1r D'ESO
Guanyadors: **Pol Dilmé, Adrià Albacete, Òscar Bayona i Carles Cailà**

CATEGORIA ADULTS
1r premi: desert
2n premi: **Gema Hernández Muñoz**

Els Premis han comptat amb 100 participants i amb la col·laboració d'Orus Energia, Prodaisa, Nora Serveis Mediambientals i el Consell Comarcal de la Selva. Les obres guanyadores estan publicades en el web de l'Ajuntament (www.caldesdemalavella.cat). ■

ARRIBA EL 10è CONCURS DE PINTURA RÀPIDA *"més atractiu, potent i estimulant que mai"*

El dissabte 30 de juliol se celebrarà el 10è Concurs de Pintura Ràpida de Caldes de Malavella. L'anterior edició va congregar 86 artistes de 56 procedències diferents i l'exposició de les obres al Casino va rebre més de 1.400 visitants. Segons afirmen els organitzadors, les xifres són "sens dubte, uns excel·lents testimonis del bon grau de difusió del certamen així com de la seva capacitat de convocatòria i el nivell de qualitat adquirit".

Totes les firmes patrocinadores mantenen el seu compromís i se n'incorporen d'altres que milloren la dotació dels premis.

Properament se'n publicaran les bases que podreu consultar a la pàgina web del concurs: www.caldesdemalavella.cat/concursdepinturarapida

Com ja és tradició, al final de l'exposició es sortejaran diversos premis entre tots els visitants que hagin emès el seu vot per decidir el Premi del públic. ■

VI DIADA DE L'ESPORT I *IV Nit dels campions*

Us presentem algunes fotos de les moltes activitats que es van programar dins de la VI Diada de l'Esport, així com el llistat de campions i reconeixements de la IV Nit de Campions.

CAMPIONS DE LA SEVA CATEGORIA

Club Esportiu Caldes:
Equips júnior i sènior masculí.

Unió Esportiva Caldes:
Categoria prebenjamí.

Club Volei Joves Caldes:
Categoria cadet. Campiones de la Copa Catalunya 2011. No van ser premiades a la Nit de Campions perquè encara havien d'acabar de disputar la competició.

RECONEIXEMENTS

Club Tennis Caldes:
Als Jugadors de l'equip sènior +30, que han ascendit de categoria al campionat provincial i han assolit la categoria OR.

Club Excursionista Caldes:
A Xavier Bermúdez Yebra

Club Patinatge Artístic Caldes:
Als patinadors que han passat proves de patinatge artístic.
Club Patí Caldes: A l'equip Benjamí que disputat la fase final de la Copa Girona

Club Caldenc d'Escacs:
A Josep Cruañas i Ruard

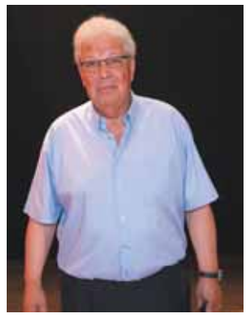

Club Volei Joves Caldes:
A Neus Serra Mir

C.F Aigües Bones:
A Salvador Rodríguez, vicepresident de l'entitat

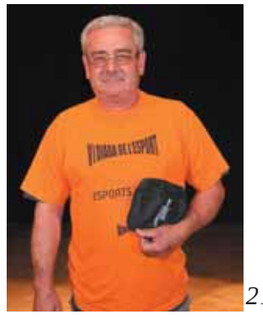

CARLES ROMERA

UN CALDENC QUE VA QUEDAR 5è DE CATALUNYA I 12è D'ESPANYA EN LES OLIMPÍADES DE GEOLOGIA

Per Albert Torrent

En Carles Romera ha estudiat Segon de Batxillerat i a la primavera passada va participar a les Olimpíades de Geologia on va quedar 5è de Catalunya i 12è d'Espanya. Això li ha permès tenir una beca per al primer curs de la carrera de Biologia.

Carles, què són això de les Olimpíades de Geologia?

És una competició en que estudiants a partir de 4t d'ESO mostren els seus coneixements en Geologia. Aquest és el segon any en què es fan i també se'n fan de Biologia i de Química. Hi ha una fase autonòmica, una d'estatal i una altra d'internacional.

Com va anar la fase catalana?

Molt bé. Vaig quedar quart de Girona i cinquè de Catalunya. Em vaig classificar per la següent fase ja que passaven els quatre primers de cada província. La prova consistia en fer un test de 45 preguntes i d'una part pràctica en què havíem de reconèixer un fòssil, roques i un tall geològic. Val a dir que els gironins vam fer molt bon paper.

Quina explicació hi dones?

En el meu cas, el professor, en Miquel Riera em va ajudar molt a preparar-me i per altra banda, la coordinadora de Girona, la Montse Vehí, també ens va donar molt de suport. A més, el fet de tenir llocs geològicament interessants pot haver influït en el bon paper dels gironins.

Com va anar la fase estatal?

Les preguntes ja eren més concretes i es notava que volien trobar els millors. Una primera part consistia en preguntes que s'havien de respondre en 30 segons. Una altra part pràctica consistia en analitzar

un tall geològic i en fer una pràctica de grup.

La part pràctica tenia una aire que ens és familiar als caldencs...

Sí. L'exercici consistia en donar solució als problemes d'un poble que tenia arsènic a la xarxa d'aigua potable. En la simulació teníem un pressupost de 10.000 euros que ens podíem gastar la part que volguéssim com ens semblés millor. Per exemple, pagàvem per fer unes analítiques i n'obteníem el resultat. Vam descobrir que els orígens del problema era un cementiri que contaminava l'aigua. Vam invertir-hi 2.000 euros perquè volíem solucionar el problema per la via ràpida i, de fet, vam ser els primers en trobar la solució. El que passa és que altres grups van anar més lents però s'hi van gastar només 300 euros! Això ens va fer baixar la puntuació. La Montse Vehí (Regidora de Medi Ambient) em va dir fent broma que amb els pressupostos que fem l'Ajuntament de Caldes no em contractarà fins que s'acabi la crisi econòmica per solucionar la presència d'arsènic al nostre poble!

Com a premi tens una beca per la carrera, oi?

Sí, però abans hauré de passar Segon de Batxillerat i la Selectivitat! Estic molt content perquè suposarà un estalvi important per a la família ja que un any de carrera val 1.600 euros.

Qui ha passat a la fase internacional?

Els quatre primers classificats, que treballaran en grup. De totes maneres, els japonesos i els indonesos tenen els números de guanyar. Allà viuen la geologia de molt a prop ja que tenen fenòmens com els terratrèmols i els tsunamis.

Què t'ha fet interessar per la geologia?

La curiositat. Sóc molt lògic i la geologia és molt de sentit comú. Sovint em pregunto "què va passar en aquest lloc fa tants milions d'anys. M'agrada conèixer l'entorn, les seves característiques... Cal dir que la forma d'explicar les classes del meu professor, en Miquel Riera va ser molt important. De vegades ens explica coses a classe i jo vull anar més enllà i alguns alumnes diuen: "què carai pregunta ara aquest!". Gràcies a en Miquel vaig agafar interès pel tema i a partir d'aquí em vaig interessar en el volcà del Camp dels Ninots, la falla de la vall d'Hostoles (La Garrotxa), els volcans d'Olot... M'apassiona pensar que la muntanya del Far (a més de 1.000 metres d'alçada, a la Garrotxa) estigués fa molt de temps sota l'aigua, que el Golf de Biscaia arribés fins a la Vall d'Hostoles o que muntanyes del Pirineu tinguin roques sedimentàries.

Les característiques geològiques de Caldes ha influït en la teva afició per la geologia?

No especialment. Això sí, m'interessen, per exemple, el Camp dels Ninots. El maig volia anar a veure les excavacions però era època d'exàmens!

Tens pensat a què et vols dedicar?

La Montse Vehí em va dir que ja tindria temps de decidir-me durant els quatre anys de carrera! La carrera de Geologia és de les que té més sortida ja que només hi ha un 10% d'atur. La gent pensa que ser professor és la sortida més fàcil però hi ha pocs geòlegs professors. Pots treballar en investigació, per empreses petrolíferes, per constructores d'edificis o d'infraestructures, per empreses d'aigua...

Vols afegir alguna cosa?

Volia animar els alumnes de 4t de l'Institut de Caldes o als que han fet 1r de Batxillerat i que estudiïn Ciències de la Terra que s'animin a participar en les Olimpíades, siguin de Geologia, Química o Biologia. És una experiència molt interessant que m'ha canviat la vida. Coneixes gent d'altres llocs, creixes com a persona i, si a sobre guanyes un beca, és un regal. És interessant participar-hi i investigar per millorar el món. ■

MARTA LÓPEZ GARIJO

UNA CALDENCA GUANYA EL CAMPIONAT GIRONÍ DE CROS EN CATEGORIA PREBENJAMÍ

Per Albert Torrent

La caldenca Marta López Garijo va guanyar el Campionat gironí de cros en la categoria prebenjamí, que es va disputar el 19 de desembre passat a Caldes de Malavella. La nena, a més, ha quedat segona en el Circuit Gironí de Cros, raó per la qual va guanyar, juntament amb el primer i segon classificats, una estada a Andorra, juntament amb la família i en la qual va córrer una altra cursa.

La Marta explica que a l'inici de la temporada feia patinatge artístic però que li feia il·lusió córrer i va convèncer els pares perquè l'acompanyessin a la cursa del Circuit Gironí de Cros, organitzat pel Consell Comarcal de la Selva. Va anar tant bé que a partir de llavors no s'ha volgut perdre cap cursa. De fet, és l'única nena, juntament amb en Nil Morales, que ha anat a totes les curses que ha pogut. Només unes setmanes en què va estar malalta va tallar la ratxa. Li agrada tant que ha decidit deixat el patinatge i la temporada ja la començarà corrent.

Li preguntem per algun secret pels seus resultats i diu que no en té cap (o no ens el vol explicar!). La seva mare, la Raquel, explica que el dia que ha de córrer no menja gaire però que just abans de començar li entra la gana i vol menjar, tot i que els seus pares li diuen que no és bo. Diu que "hi ha nens que es cansen i caminen però jo no. Jo començo corrent ràpid i acabo corrent ràpid". La mare l'avisa que l'any que ve serà diferent ja que enlloc de córrer 650 metres n'haurà de córrer 1.200.

La mare diu rient que ha de millorar a la sortida ja que alguna vegada s'ha despistat i mentre les nenes ja comencen a córrer, ella s'està pentinant o està pensant en altres coses. La Marta es queixa i diu que és mentida!

Li preguntem si li agradaria dedicar-se professionalment a córrer i la Marta respon rotundament que no. De moment es queda, doncs, en una afició que, per cert, també està seguint la germana petita, la Sandra. Durant l'entrevista estan corrent pel jardí de casa seva. Quina energia! ■

Creieu que hauríeu de sortir a l'Aquae per alguna cosa que heu fet? Coneixeu algú que es mereixi aparèixer a la revista de Caldes de Malavella? Contacteu amb nosaltres a: **aquae@caldesdemalavella.cat** i farem les gestions pertinents per fer-nos-en ressò. L'Aquae el fem entre tots!

DEL 13 AL 15 DE MAIG,

COLÒNIES DE L'ESCOLA ESPORTIVA

Fotos: Escola Esportiva

DIUMENGE,

APLEC DE LA SARDANA

Fotos: Gerard Bosch

DISSABTE, 30 D'ABRIL

FESTA DE LA MALAVELLA

Foto: Sussi Bartomeu

Foto: Sussi Bartomeu

Foto: Sussi Bartomeu

Foto: Albert Torrent

Foto: Albert Torrent

Foto: Albert Torrent

Veïnats i urbanitzacions de Caldes

D'esquerra a dreta, Josep Marcos, Josep Maria Lleixà, Maribel Foz, Antonio Sastre, Andrés López, Antonia Morral i Maite Moreno

CAN CARBONELL

Per Albert Torrent

Extensió:	1.05 Km
Km lineals de carrers asfaltats:	10,80 Km
Nombre de parcel·les aproximades:	623
Persones empadronades a Caldes (a 30 de maig de 2011):	441

Can Carbonell ha estat històricament i per motius geogràfics i de comunicació, el veïnat que ha tingut menys vincles amb el nucli històric de Caldes. Parlem amb diferents veïns perquè ens expliquin com viuen aquesta distància, en quina situació estan i quins són els seus anhels.

Can Carbonell és el veïnat més apartat del nucli històric de Caldes ja que està situat a l'extrem sud-oriental de Caldes, proper als termes municipals de Vidreres, Llagostera i Tossa de Mar. Està a tocar de l'església de Santa Seclina i del sector més muntanyós de Caldes dins del massís de Cadiretes. És un veïnat partit en dos per l'autovia C-35 que va des de la sortida de l'autopista a Maçanet fins a la costa de l'Ou. Malgrat tot, és un lloc tranquil que té la possibilitat d'accedir ràpidament a camins que duen a boscos exhuberants.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Carrer Bellavista. / La plaça de la Selva. / Confluència de l'Avinguda de Montserrat i el carrer Collformic. / Vista de Santa Seclina des de l'Av. Montserrat.

POCA RELACIÓ AMB EL NUCLI DE CALDES

La via d'accés més curta a Caldes (d'uns 7 km i que voreja la finca de Can Matetes i arriba al veïnat de les Mateues) no està asfaltada i l'opció que sí que ho està (agafar la C-35, passar per Vidreres, prendre la N-II i accedir a Caldes pel trencant dels Tapiots) en dobla la distància (16km).

Aquest aïllament físic fa que els veïns optin per comprar o fins i tot anar al metge a Vidreres o a Llagostera, municipis d'accés molt més fàcil i que es limitin a anar al nucli de Caldes per fer tràmits a l'Ajuntament. Davant la possibilitat que l'Ajuntament asfalti del camí que va de Can Carbonell al nucli històric de Caldes, els veïns creuen que seria un benefici per a ells però també per a la resta de Caldes ja que afavoriria que els veïns de Can Carbonell hi fessin més vida, de la qual cosa en dirien bé els comerços. Per contra, temen que la millora de l'accés alteri la tranquil·litat dels veïns.

SER O NO SER URBANITZACIÓ

Alguns dels veïns més veterans expliquen que abans de comprar-hi la finca eren una mica refractaris a anar a una urbanització perquè havien sentit a parlar de problemes d'infraestructures. El que els va fer canviar d'opinió van ser, segons diuen, anuncis que van veure a la premsa que deien que Can Carbonell era l'única urbanització legalitzada de les comarques gironines. Expliquen que la urbanització realment va ser construïda amb cura i que els permisos d'obres passaven per les mans del promotor abans de presentar-les a l'Ajuntament.

L'any 2001 Can Carbonell va passar a formar part del nucli de Caldes, la qual cosa va implicar la desaparició de la junta de conservació i de les quotes de conservació que els veïns havien de pagar per assumir el manteniment dels serveis comuns. A partir de llavors, totes aquestes funcions van passar a ser responsabilitat de l'Ajuntament. En aquest punt, els veïns creuen hi ha sortit perdent ja que opinen que els impostos que paguen a l'Ajuntament no retornen en la mateixa proporció a Can Carbonell.

ESTAT DEL CARRERS, PARCEL·LES I PERÍMETRE

Un primer greuge que tenen és el deteriorament d'alguns carrers com el de Sota, que consideren que requereix d'una actuació urgent. També lamenten que molts trams de carrers s'han aixecat per donar serveis bàsics a les noves edificacions però que s'han tapat de qualsevol manera sense que hi hagi hagut prou control.

Consideren que alguns veïns pequen de deixadesa i tenen les seves finques brutes i per això reclamen un major control per part del consistori. De la mateixa manera, es mostren preocupats pel que consideren insuficient neteja dels perímetres de la urbanització la qual cosa pot augmentar el risc d'incendis.

També creuen que caldria tenir un control més ferm davant d'alguns propietaris que en determinades parcel·les han edifiquen barraques o hi ha fet abocaments de runes.

L'AIGUA

Un problema endèmic de Can Carbonell és la manca d'aigua a l'estiu que va tenir el seu punt culminant fa dos estius quan hi va haver talls dràstics d'aigua. Per una banda, reconeixen que alguns veïns en fan un ús inapropiat. Fins i tot, expliquen que han vist com alguns parcel·listes que no viuen tota la setmana a Can Carbonell deixen el rec engegat quan se'n van el diumenge i el deixen

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Àrea d'esbarjo a la zona esportiva./ Rotonda d'arribada al veïnat i d'accés a l'autovia. / El carrer del Mig. / Vista de la urbanització des del carrer de Santa seclina, a prop de l'ermita del mateix nom.

funcionant fins que tornen el següent cap de setmana perquè així les plantes no se'ls morin.

Malgrat tot, defensen que no pot ser que perquè alguns gasten més aigua del compte els altres se'n quedin sense i afirmen que viure a Can Carbonell no té sentit si no poden regar els jardins.

L'Ajuntament va construir un nou pou recentment però diuen que dóna menys aigua del que estava previst i que no els arregla el problema. Per això asseguren que necessiten una solució que garanteixi l'aigua i que esvaeixi possibles talls de subministrament d'aigua que podria passar per la connexió amb la canonada el Pasteral. Aposten perquè el ramal que s'ha de construir entre Llagostera i Caldes tingui una bifurcació que doni abastament a Can Carbonell.

Per altra part, consideren injust que paguin l'aigua més cara que no pas altres veïns del municipi.

L'AUTOVIA I LES CONSEQÜÈNCIES

El desdoblament de la C-35 que passa per Vidreres i Llagostera ha suposat una gran millora en alguns aspectes ja que amb la carretera vella i en caps de setmana era molt complicat accedir-hi. Per altra banda, però, els veïns no estan d'acord amb com han quedat les rotondes i són del parer que els talussos han quedat inacabats i que donen una mala imatge a l'entrada del veïnat. Consideren que per Can Carbonell hi passen molts de cotxes que van a la Costa Brava i que, per tant, la gent que hi passa s'endú una impressió de Caldes que caldria millorar.

S'hi han instal·lat pantalles per reduir el soroll de l'autovia però asseguren que s'han instal·lat malament i que no solucionen el problema.Per això, l'Associació de Veïns de Can Can Carbonell farà un estudi autofinançat sobre l'impacte sonor de la C-35 a la urbanització per exigir-hi posteriorment noves actuacions. També té la intenció de fer plantacions a les rotondes i als talussos l'octubre que ve amb diners dels mateixos veïns per tal de millorar-ne l'aspecte.

CONNEXIONS

Estar en un nucli aïllat té l'inconvenient de la comunicació en cas de no disposar de vehicle. Can Carbonell té connexió diària d'autobús amb Barcelona i també amb Sils, Vidreres i Caldes. Per altra banda, els alumnes de Primària tenen servei d'autobús i tenen l'esperança que els de Secundària en tindran el proper curs.

ESCOMBRARIES

Les deixalles són un problema ja que en ser Can Carbonell lloc de fàcil accés, més d'una vegada camions que vénen de l'autovia deixen runes i altres residus a Can Carbonell. També reconeixen que alguns veïns incívics deixen les deixalles de qualsevol manera.

LLISTA D'INTERVENCIONS

L'Associació de Veïns de Can Carbonell té to un llistat de punts que considera que són urgents com són la neteja dels embornals molts dels quals, afirmen, estan embussats, el reasfaltat del carrer de Sota i l'asfaltat del carrer Malavella, la restauració de la marquesina de l'entrada, posar papereres a la parada de l'autobús i a les bústies, canviar els cartells dels carrers trencats i en mal estat, millorar la zona de les escombraries. Per altra banda, aquest any l'Ajuntament té previst canviar l'enllumenat de la primera fase del veïnat.

SEGREGACIÓ NO, MILLORA DE RELACIONS, SÍ

Els veïns expliquen que a la dècada dels 90 hi havia qui volia que la llavors urbanització formés part de Vidreres o bé de Llagostera. La idea no va prosperar però segurament és un reflex del cert sentiment de desempara que tenen els veïns que s'agreuja per l'aïllament respecte al nucli de Caldes. L'Associació de Veïns de Can Carbonell denuncia la "desatenció" que l'Ajuntament ha tingut i defensa que hi hagi un relació i una comunicació més fluïda entre les dues bandes per tal de solucionar els problemes del veïnat ja que, diuen, ells són els que millor saben les necessitats que tenen. ■

entrevista

JOSEFINA CLOTET

Albert Torrent

La Josefina Clotet és una caldenca jove que mai no s'hauria imaginat que li diagnosticarien un càncer maligne. I si una cosa s'hauria imaginat encara menys és que el càncer fos una benedicció per a ella ja que l'ha ajudat a veure que hi havia moltes coses a la seva vida que havia de canviar. Amb un canvi d'actitud i amb l'ajuda d'uns suplements nutricionals anomenats gliconutrients explica que ara es troba molt millor.

Com vas saber que tenies càncer?
A l'octubre de 2009 em van fer unes proves per un bony que m'havia sortit a la clavícula. Vaig anar al metge aprofitant que tenia una consulta per fer al metge sobre una altra qüestió i no li vaig donar cap mena d'importància. Em va sorprendre la cara de preocupada que va fer la doctora, que l'endemà em fessin una anàlisi i que al cap de dos dies m'enviessin a l'hematòloga.

Com va anar amb l'hematòloga?
Em va fer la mateixa cara que la metgessa i em preguntava de forma insistent si em trobava bé. Durant dues setmanes em van fer totes les proves que es poden fer però el dia que em van donar el diagnòstic hi vaig anar tota sola i despreocupada ja que em pensava que em simplement em traurien un bony de greix. Mai no m'hauria imaginat que em dirien que tenia càncer! Llavors vaig entendre el perquè de la preocupació de les doctores: el linfoma de Hodkin té com a símptoma l'aparició de bonys a la zona on m'havia sortit.

I a partir d'aquí?
Em van fer més proves i una biòpsia de medul·la per comprovar l'abast de la malaltia. En saber els resultats em van dir que el mateix dia ja podia començar la quimioteràpia ja que, en la gent jove, el càncer evoluciona més ràpidament. Mentre m'estaven buscant el paper en què consentia sotmetre'm al tractament em va venir com una llum que una amiga m'havia parlat feia dos mesos que hi havia uns suplements nutricionals que anaven molt bé per al cos. Vaig reaccionar i vaig demanar que em deixessin un dia per pensar-m'ho ja que volia ser jo qui decidís què volia fer amb el meu cos. Em vaig informar sobre els suplements, que s'anomenen gliconutrients, i al cap de dos dies ja me'ls prenia.

Després tornarem amb els gliconutrients però explica'ns com vas reaccionar davant de l'anunci de la malaltia
Vaig tenir la sensació com si em caigués un pes molt fort al damunt. Em van donar la baixa i vaig deixar d'estudiar i treballar. Vaig rebre una allau de trucades preguntant-me com estava que enlloc d'animar-me em transmetien por. Em preguntaven perquè no em feia la quimioteràpia i que em moriria. Vaig acabar apagant el mòbil.

Hi ha una primera fase de negació en què dius que no pot ser que una noia jove com jo tingui un càncer. En una segona, sents ràbia i impotència i creus que no hi ha dret. Pensava que podria morir-me sense tenir fills, casar-me ni fer res en la vida. Tenia molta por de morir-me i la sensació de sentir-me petita perquè encara que em morís, la resta del món continuaria.

També vaig tenir un sentiment de culpabilitat perquè la malaltia era dolenta per a mi però també afectava la gent del meu entorn i els feia patir.

Però va venir la fase d'acceptació i de voler tirar endavant, oi?
Sí. Vaig tenir gent bona que em va donar suport i em van aconsellar

que em concentrés en mi mateixa, que fos el màxim de positiva i que estigués segura del que estava fent.

Vaig estar molt més tranquil·la, reflexionant perquè el meu cos havia arribat a emmalaltir. La meva malaltia forma part del meu cos i el meu cos sóc jo, tot és la mateixa cosa. I si havia arribat a emmalaltir era per mals hàbits emocionals, alimentaris... Vaig aprendre a fer-me responsable de mi i de la meva malaltia i vaig entendre que la vida em donava l'última oportunitat. Em deia que havia de canviar per pebrots perquè el camí que havia seguit fins llavors no era el correcte. Vaig sentir que vivia una lluita interna real i que havia de prendre la decisió de viure o morir-me. Vaig decidir que sí, que em volia donar una altra oportunitat i deixar de fer-me mal.

El suport del teu entorn deu ser molt important, oi?
Sí, és fonamental. Vull agrair especialment la família Jover Rodriguez ja que sense ells no hauria estat possible. Per la seva valentia desinteressada, pel suport, pel temps i dedicació... i més! Moltes gràcies!"

Què vas canviar en els teus hàbits?
He après a fer-me cas a mi mateixa i no ser tant influenciable per part dels altres. També a estimar-me a mi mateixa i a perdonar-me les coses que no he sabut fer millor. Havia anat acumulant moltes emocions negatives que, encara que sembli que no, vaig anar acumulant en el cos. Per altra banda, em sento responsable de mi mateixa. En el cas de la malaltia, si hagués seguit el camí que em deien, el de la quimioteràpia, potser ara no seria aquí.

El càncer ha estat doncs per tu una lliçó?
Per mi ha estat una gran sort que la vida m'hagi posat en aquest dilema perquè he hagut de reaccionar per nassos. Ens costa molt de canviar i sovint no ho fem fins que no ens posen entre l'espasa i al paret. El càncer ha estat per mi una oportunitat i haig de donar les gràcies que m'hagi passat ja que si no hauria pogut estar 20 anys infeliç sense canviar res de la meva vida. A més, m'he adonat que quan tenim una malaltia solem donar tota la responsabilitat de la salut als metges i he après que nosaltres tenim la capacitat de saber què ens va bé.

Com veus ara la vida?
D'una manera molt diferent. Aprecio més la gent, l'aire, el Sol, respirar... no visc de forma automàtica. Abans la vida la donava per descomptat i ara veig que no, que és un regal i que l'he d'aprofitar per fer-me bé a mi i als altres.

Abans, quan tenia problemes i no podia més deia "em vull morir!". Ara no ho dic mai! Respiro profundament i penso que no val la pena prendre's les coses tant a pit ni seriosament. Sempre trobes la manera de sortir-te'n.

Vull destacar que no sóc ningú especial i que qualsevol persona pot superar el càncer. De fet, és un deure que tenim.

Ens pots parlar ara dels suplements nutricionals que t'han ajudat en el procés?
Sí, els gliconutrients són uns sucres essencials descoberts els anys 90 (se'n coneixen 8). Es va veure que no només aportaven energia sinó que intervenien positivament en la comunicació entre cèl·lula i cèl·lula. Sí hi ha més comunicació, les cèl·lules poden treballar més directament a la part del cos on hi ha un problema, es poden regenerar més ràpidament i això afavoreix que el sistema immunològic sigui més fort. Hem de creure en les defenses del nostre cos perquè hi són per això!

Els beneficis dels gliconutrients estan demostrats científicament i tard o d'hora acabaran arribant a la llum pública si les farmacèutiques i altres poders interessants en ocultar-ho no ho eviten.

Com te'ls prens?
Tinc un pot amb pols que conté els 8 gliconutrients. A part, també em prenc altres productes que els complementen, com vitamines, minerals, fitosterols, enzims digestius, pobiòtics, omega-3 i calostre de vaca. Me'ls prenc amb diferent freqüència cadascun. Després d'un temps de tractament, he anat espaiant les preses.

No és un tractament barat, però...
Tot és relatiu. Costa uns 800 euros al mes però quan pagaríem per estar sans en aquests casos? No és tant car si considerem que la quimioteràpia i altres tractaments paral·lels poden valer més de 6.000 euros. La diferència és que en el primer cas t'ho has de pagar tu i en el segon, ho paga la Seguretat Social.

On es troben aquest gliconutrients?
El natural seria que el cos els rebés directament a través de l'alimentació normal. El problema és que l'explotació moderna de l'agricultura, de la ramaderia i del sector alimentari, els transgènics, la contaminació de la terra, de l'atmosfera i de les ones electromagnètiques (microones, mòbils...) unit a les condicions modernes de vida (estrès, angoixa...) han fet que no tinguem accés als glicoelements.

En el cas de la fruita, es generen a l'etapa final quan madura en l'arbre. Ara, com que en molts casos es recull abans no maduri i es tanca 1 any a la cambra o bé es força perquè maduri de forma antinatural, la fruita perd les seves propietats. Per posar un exemple, hi ha un estudi que diu que per aconseguir la quantitat de vitamina A que hi havia en 2 préssecs fa 50 anys, ara n'hauríem de menjar 56!

Llavors la nostra alimentació no és tant bona com caldria...
No. El sucre i la farina refinats són un verí per a tothom i més pels que tenen càncer. Hauríem de menjar

també menys carn vermella i eliminar les pastes industrials. El cos treballa millor com menys feina li dones per eliminar elements tòxics i perjudicials. A part d'això, el que s'hauria de prohibir són els microones perquè són molt dolents.

D'on s'obtenen doncs aquests elements?
Es treuen de certes algues, d'unes prunes d'Austràlia, de l'àloe vera i en certes fruites, verdures, l'oli d'oliva, el peix, fruits secs... També s'ha detectat que en la llet materna hi ha 6 glicoelements dels 8 que es coneixen.

No es comercialitzen com a medicament, oi?
No. Les medicines ataquen els elements patògens i generen tòxics. En el cas dels gliconutrients no ataquen res sinó que alimenten les cèl·lules i els donen instruments perquè puguin defensar millor el cos.

Com treballen els gliconutrients amb la teva malaltia?
No m'agrada dir que m'he curat perquè la paraula "curar" va lligada amb els metges i amb els components químics. En el cas del càncer crec que és millor parlar de "revertir". Pels motius que siguin, el meu cos va fabricar cèl·lules dolentes que anaven contaminant les altres. El que he aconseguit és revertir el procés i fer que els cèl·lules bones tornin també bones les dolentes. El bony va desapareixent mica en mica.

Ha notat millores en altres aspectes?
Sí. Em sento millor que mai. Tinc més capacitat mental i sento que tinc el sistema hormonal i immunològic més fort. Des que vaig tenir el càncer no he tingut cap malaltia a part d'algun refredat que m'ha durat un dia.

Ja tens l'alta?
Administrativament estic en un cas estrany ja que els metges en el seu moment em van diagnosticar la malaltia. El més habitual és que hagués seguit el tractament però no ho vaig fer. Com que he sortit del seu joc, sóc jo qui puc decidir si vull estar d'alta o de baixa. Per altra banda, si em faig les proves per demostrar que no tinc el tumor em podran dir que es va cometre un error en el diagnòstic o que vaig patir una remissió espontània.

Suposo que t'has trobat amb molts escèptics?
Sí, començant per molts metges. Ara bé, jo no vull demostrar res a ningú perquè sempre hi ha una resposta pels que dubten. És una lluita perduda. El que està clar és que després d'un any i mig d'un càncer maligne, si la malaltia hagués evolucionat ja s'hauria escampat per tot el cos.

Has fet una xerrada a Caldes i estàs en contacte amb diferents malalts. Tens ganes d'explicar la teva experiència?
Tinc ganes d'ajudar la gent que passa per situacions com la que he passat. La pregunta que em faig i que de vegades no m'atreveixo a dir per falta de confiança amb el malalt és si la persona vol viure o vol morir-se. Si tens càncer, hi ha alguna part de tu que ha decidit morir-se. A més, en casos de diagnosi de càncer, estàs tan fora de tu, amb proves i tractaments que no tenen temps per a ells, per prendre's la malaltia com a una cosa personal. A més, et trobes amb l'entorn de la família. Costa de posar-t'hi.

La Josefina ens dona una lliçó de valentia i de responsabilitat. La seva enteresa a l'hora de trobar una solució per la seva malaltia l'ha conduït a replantejar-se moltes coses de la seva vida. El seu testimoni personal de recerca personal i l'aportació sobre els gliconutrients és de gran valor per donar un altre enfocament a la malaltia. I posa en evidència el sistema que en molts casos posa els interessos de les grans corporacions per davant de la nostra salut i de la nostra vida. ■

Podeu ampliar la informació sobre els gliconutrients visitant aquest web:
http://www.glycotrainer.com/sp/gliconutrientes/

la biblioteca

CLUB DE LA LECTURA

Per Jordi Artigal Valls

Després d'un inici d'any molt actiu hem continuat amb les trobades del club de lectura, ara ja més tradicionals.

El dia 1 d'abril vam comentar la novel·la de Montserrat Roig "L'hora violeta". L'edició d'enguany del concurs de microliteratura estava dedicada a aquesta autora que venia a passar temporades a Caldes. Ho vam aprofitar i vam escollir un dels seus textos més destacats. Després de la trobada la biblioteca vam anar a visitar el lloc on la nostra escriptora passava aquests moments de creació: el Balneari Prats. Guiats per la Cristina Ros vam poder admirar les noves instal·lacions. Des d'aquest espai li agraïm la seva amabilitat.

El mes de maig vam comentar la Història d'Heròdot. L'Albert Mestres ens la va proposar com a lectura anual. Per molts de nosaltres va ser un llibre feixuc, però el fet de convidar en Jaume Pòrtulas per a comentar-lo ens el va convertir en més proper i accessible. Pòrtulas és un hel·lenista reconegut, molt bon orador, i ens va ajudar a entendre el món que se'ns descriu en aquesta obra i el context en el que escrivia el que es considera ,el pare de la historiografia moderna .

Després vam organitzar un sopar grec a la biblioteca i vam poder tastar, gentilesa d'en Joan Oltra, un beuratge ancestral, considerat la beguda dels déus: l'hidromel o vi de mel.

De totes aquestes activitats, de les properes i de molts altres temes en teniu més informació al bloc del club:

http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura-caldes ■

De dalt a baix: Comentant Heròdot / De visita al Balneari Prats

RECOMANACIONS

LLIBRES
Helder Farrés.
NOVOTSKY.
Ara Llibres, 2010

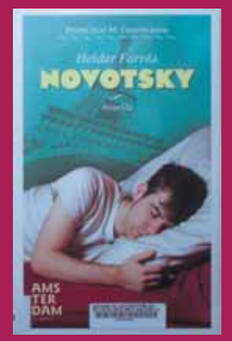

Aquesta vegada, per variar, us recomanaré un llibre curt, divertit i entenedor. Es tracta del Premi Just M. Casero de novel·la breu 2010: "Novotsky". El títol és el nom de la síndrome que pateix el protagonista de la novel·la. Es tracta d'un trastorn que consisteix en estirar-se al llit sense fer res durant molt de temps: setmanes, mesos... Una malaltia contra la que lluita constantment el nostre fràgil heroi, sempre a punt d'evadir-se de la realitat "fent un Novotsky". Una realitat que l'oprimeix, amb una mare dominadora enganxada a la tele i un germà amb intencions poc clares que se'l disputen sense miraments. Es comença a escapar de debò quan decideix investigar el passat del seu seu avi matern, mort en estranyes circumstàncies, i això l'obliga a desplaçar-se a París. La gràcia del llibre és que tota la investigació la fem al mateix temps que el narrador i participem dels seus descobriments i de les seves decepcions de manera simultània. I ho fem a través de la seva mirada obsessiva, lluitadora i obertament irònica. La veritat és que m'ho he passat molt bé llegint-la.

Diu Vicenç Pagès, membre del jurat que va premiar el text: "Escrita amb força i convicció, "Novotsky" és una novel·la que sorprèn constantment el lector. En certa manera, fa que vegis el món d'una manera en què no l'havies vist anteriorment. Enganxa i perdura en el record d'aquell que la llegeix, i això ja és molt.»

Helder Farrés (Barcelona, 1974) és un escriptor que estava a l'atur quan va rebre aquest premi. Un guardó que li arriba "després de quinze anys de sacrificis llevant-se a les cinc de la matinada per escriure, sense obtenir resultats, quan ja pensava que "no servia"". Doncs és evident que serveix i esperem amb ganes la seva nova propera novel·la.

En temps de crisi, us proposo fer aquest "Novotsky" curtet.

Mercè Barnadas

SELECCIÓ DE NOVETATS

LLIBRES

BIOGRAFIA

CARBÓ, Joaquim.
Viure amb els ulls.
Perifèric, 2011

NOVEL·LA

AUEL, Jean M.
La tierra de las cuevas pintadas. *Maeva, 2011*
ECO, Humberto.
El cementiri de Praga.
Random House Mondadori, 2011
EL HACHMI, Najat.
La caçadora de cossos.
Columna, 2011
FERNÁNDEZ MALLO, Agustín. El hacedor, de Borges, Remake.
Alfaguara, 2011
FRÜHBECK MORENO, Carlos.
La ceguera de los ciervos.
Ediciones del viento, 2009
KALOTAY, Daphne.
L'hivern rus.
La Campana, 2011
KATAYAMA, Kyoichi
El año de Saeko.
Alfaguara, 2011
MARSÉ, Juan.
Caligrafia de los sueños.
Lumen, 2011
PUNTÍ, Jordi.
Els castellans.
L'Avenç, 2011
SANTOS, Care.
Habitacions tancades.
Planeta, 2011
SIMÓ, Isabel-Clara.
Amor meva.
Edicions 62, 2010
VICENT, Manuel.
Aguirre, el magnífico.
Alfaguara, 2011
VILLATORO, Vicenç.
Moon River.
Columna, 2011

CENTRES D'INTERÈS

BELLSOLÀ, Anna.
Pan en casa.
Océano Ámbar, 2010
HENDERSON, Lauren.
Overmeesterd.
Company of Books, 2006

NO FICCIÓ

BORRÀS, Laura. Per què llegir els clàssics, avui?
Ara Llibres, 2011
BYRNE, Rhonda.
El poder.
Entramat, 2010
HESSEL, Stéphane.
Indigneu-vos.
Destino, 2011
PUYAL, Joaquim M.
Aicnàlubma.
Columna, 2011

MÚSICA

ANTÒNIA FONT
Lamparetes
LA BIEN QUERIDA
Fiesta
HARVEY, PJ.
Let England shake
HIGH PLACES
Vs mankind
INSPIRA
Escapistes
The NEW RAEMON
Libre asociación
REFREE.
Matilda
R.E.M.
Collapse into now
TWILIGHT SINGERS.
Dynamite steps

INFANTIL

Bestioles I bestiasses.
Cruïlla, 2011
Blancs, negres i virolats.
Cruïlla, 2011
LESTRADE, Agnès de
La gran fàbrica de les paraules.
Sleepyslaps, 2010
MACIAS, Anna
La Malavella i en Maurici es fan bons amics. *Colla Gegantera de Caldes de Malavella, 2010*
MYRON, Vicki / WITTER, Bret.
Dewey: Un gat a la biblioteca!
Edebé, 2011

CINEMA

EASTWOOD, Clint
Ruta suïcida
FORD, John
Mogambo
HITCHCOCK, Alfred
La soga
IVINS, Patty.
Marilyn Monroe: sus últimos día
SCHERFIG, Lona.
An education

Si voleu saber totes les novetats que ens arriben a la biblioteca consulteu la nostra web: **http://www.bibgirona.cat/biblioteca/caldes-de-malavella**

CINEMA

MAÑÁ, Laura.
La vida empieza hoy. *2010.*

Divertidíssima comèdia sobre unes classes de sexe que s'imparteixen a un grup de la tercera edat.

En aquestes classes aprenen els uns dels altres i comparteixen experiències, una manera de no oblidar que el seu cos encara és viu. Assisteixen a aquestes classes, entre altres, la Juanita (Pilar Bardem imprescindible), una vídua esquerpa que creu que s'està morint; l'Hermínia (Sonsoles Benedicto), que es creu frígida fins que descobreix que estava amb l'home equivocat; o en Pepe (Lluís Marco), que pateix disfunció erèctil provocada per l'estrès de la jubilació i vol tornar a ser l'home que era. I també hi ha l'Olga (Rosa Maria Sardà), la professora, que els ajuda i els posa deures.

Laura Mañá, la directora, ha treballat també com a actriu en pel·lícules com "La teta i la lluna" (1994) o "Trece campanadas" (2002) i en sèries de televisió com "Estació d'enllaç" o "Hospital Central".

Marta Feliu

MÚSICA

"2010". Pau Vallvé

En Pau Vallvé és un cul inquiet. Amb 29 anys ha passat per diferents grups (els més destacables, Estanislau Verdet, Umä), té un segell propi i produeix discos en el seu estudi. I ara treu un disc (el 12è!) en solitari: "2010", en el qual toca tots els instruments.

En aquest nou treball hi ha rastres dels seu treball anterior amb Umä, de la mà de la seva ex-parella i també música inquieta, Maria Coma. Ressalto les cançons oníriques, èpiques que no voldries que s'acabessin mai com "Protagonistes", "Vacances" o "Amics dels cirerers". Molt grans. En general el disc és intimista, amb bons arranjaments que et conviden a fixar-te amb els diferents sons que van apareixent (teclats, guitarres, banjos, piano...). La veu en molts casos s'arrossega fins i tot en forma de mmm...mmm, ahhh... ahhh i uhhh...uhhh. Només algunes trams d'"Encara no", el tema "2010", amb un final una mica caòtic(també enganxós) i la versió "All is full of love", de la cantant islandesa Björk, trenquen la tranquil·litat general dels disc. Les lletres senzilles i directes que reflecteixen els

canvis que hi ha hagut en la seva vida. Un disc personal, ric en matisos, ben produït i creatiu, on les cançons saben començar i acabar d'una forma molt delicada.

Tindrem una excel·lent oportunitat de veure'l en directe a Caldes el 19 d'agost a les 10 de la nit al Jardí d'en Pere Vidal. Ja que hi som, us recordo que també hi passaran la Maria Rodés (1 de juliol) i Élena (15 de juliol) a la mateixa hora. No us els perdeu, són gratuïts i prometen molt!

Albert Torrent

La ràdio que tens més a prop
CALDES FM 107.9
Emissora Municipal de Caldes de Malavella
*memoritza-la a la ràdio del cotxe!

El programa Altell Sardanista celebra la seva edició número 500

D'esquerra a dreta: L'equip de l'Altell Sardanista entrevistant Ció Abellí. / Joaquim Soms i esposa, Xavier Tresserras, Joan Colomer, Ció Abellí i Mateu Ciurana. / Ball de sardanes amb la Cobla Contemporània. / La cantant Marisol. *Fotos: Sussi Bartomeu*

Va ser una gran festa per a la ràdio del poble i per als sardanistes. El nostre programa més veterà, que va començar el seu camí el 10 de desembre de 1999 i que s'ha mantingut en antena fins a l'actualitat sense cap interrupció, celebrava la seva audició número 500.

El diumenge 20 de març la plaça del nou Ajuntament va convertir-se en estudi de ràdio i de plaça de ballar sardanes. En un dia com aquell el programa no podia ser com els altres. Per començar, vàrem deixar de banda la música enllaunada i la Cobla Contemporània va actuar en directe amb una audició completa.

En el decurs del programa es va estrenar la peça Altell 500, que el mestre Joaquim Soms va compondre per a l'ocasió. El prestigiós autor de Catalans a l'Alcàrria, amb una excel·lent forma tot i tenir més de noranta anys, va assistir a l'acte acompanyat de la seva esposa.

Els responsables del programa: Josep Delemus, Josep Canaleta, Paco Salcedo, Jesús Bartomeu i Jaume Camós, varen fer d'amfitrions per a centenars d'amics que varen desfilar per la plaça durant les dues hores de l'emissió.

Una festa en la que també hi va participar la cantant Marisol que va interpretar "Girona m'enamora" i que rebre les salutacions de molts programes de ràdio de les diferents emissores del país entre les que podem destacar l'emotiva intervenció de la locutora de Ràdio Girona, Francina Boris que va evocar amb emoció l'homenatge que l'Agrupació de Sardanistes de Caldes va fer en vida al mestre Mas Ros.

Durant la festa també es varen posar a la venda exemplars de la litografia commemorativa de l'efemèride creada per l'artista Ció Abellí.

En el decurs de l'acte varen fer us de la paraula l'alcalde Joan Colomer i el president de l'Agrupació de Sardanistes, Xavier Tresserras, que varen felicitar als radiofonistes per la seva continuada tasca.

Altell Sardanista és tota una referència per als sardanistes de Caldes i pobles del voltant, que sintonitzen la ràdio els diumenges a migdia.

El programa també es pot escoltar per Internet, des de qualsevol lloc i són molts els sardanistes d'arreu de Catalunya que el segueixen. A més, els responsables del programa s'ocupen que cada dia de la setmana, a les 12 en punt del migdia, es programi una sardana per la nostra emissora.

Per molts anys! ■

Les eleccions municipals a la ràdio

La nostra emissora, com a mitjà públic, va voler fer passar pel seu estudi les 6 persones que varen encapçalar les llistes de les eleccions municipals.

El format proposat va ser convidar-los a les emissions especials del programa DCALDES, que presenten Josep Delemus i Anna Maria Vilar. El programa va mantenir el seu format destinat a fer explicar als convidats els seus records en relació al poble.

A més, Caldes FM, va participar en la organització i emissió -juntament amb El Punt i Televisió de Girona- del debat dels candidats.

Els oients de CALDES FM també varen poder sentir els resultats de les eleccions en el moment just del final de l'escrutini. ■

joventut

AQUEST ESTIU, VINE A L'ESPAI JOVE

Des de l'Àrea de Joventut, estem enllestint tota la programació d'activitats de cares a aquests propers mesos d'estiu. Enguany, tenim la intenció d'oferir una àmplia possibilitat de propostes de cursos, tallers i actes per als i les joves.

D'una banda, aquest juliol es durà a terme una nova edició del Casal J de Jove, una proposta de lleure alternativa per joves d'entre 12 i 16 anys. Amb metodologies que promoguin la participació dels joves. El Casal de Joves té com a objectiu aconseguir que a través del lleure els i les joves es formin, aprenguin a treballar en grup, prenguin iniciatives, desenvolupin propostes i, sobretot, s'ho passin bé.

Aquest estiu també es durà a terme una nova edició del projecte de Brigada Jove. Un projecte dirigit a joves d'entre 16 i 18 anys, empadronats a Caldes, que vulguin trobar la seva primera feina aquest estiu. Actualment, els joves són un dels col·lectius que es troba més perjudicat per la situació d'inestabilitat del mercat laboral. Per tant, des de l'Àrea de Joventut apostem per mantenir i potenciar aquest projecte, per facilitar una experiència positiva d'inserció laboral per a 6 joves del municipi.

Finalment, per complementar aquests dos projectes, des de Ca la Romana oferim una programació amplia amb propostes d'activitats per joves. Es pot consultar la programació a través del web (espaijove.caldesdemalavella.cat) o bé, a través del butlletí d'informació juvenil, Info-Jove. A més, per tots aquells joves que vulguin fer algun curs formatiu més específic, els animem a què, si ho necessiten, es posin en contacte amb el servei d'assessorament juvenil per tal que els donem un cop de mà. ■

CA LA ROMANA, JA TÉ LOGO

L'Àrea de Joventut va convocar un concurs amb l'objectiu d'escollir un disseny que fos el logotip identificatiu de l'Espai Jove Ca la Romana. Es van presentar un total de sis dissenys que van ser votats a través de la pàgina web. El guanyador del concurs de logotips amb un total de 36 vots, és el presentat com a primera opció per Xavier Iroz Pascual. ■

ensenyament

ESCOLA BENAULA

ELS NENS I NENES DE P5, 2n I 4rt DE LA BENAULA HEM ANAT DE COLÒNIES A CAN SOLÀ

Els infants de P-5 aprenen a escriure. Aquest text l'han fet íntegrament ells i, per això, els hem respectat l'escriptura natural. De mica en mica aniran assimilant les normes ortogràfiques.

"EM ANAT A LA CASA CAN SOLÀ DE VILUBI DUNYA AM AUTUBUS".
"EM ANAT ELS NENS I NENES DE P5, CUART I SAGON".

("Hem anat a la casa de Can Solà De Vilobí d'Onyar amb autobús.
Hi hem anat els nens i nenes de p-5, quart i segon")

"EM JUGAT A BANDULES. EM FET UNA BOSA DOLO. EM FICAT LA FLO CAP DA ASA".
"ANS U EM PASAT MOL BE".

("Hem jugat a bandolers. Hem fet una bossa d'olor. Hem ficat la flor "cap d'ase" Ens ho hem passat molt bé")

EM MANJAT AROS, MACAROS, AMANIDA I JALAT AL MANJA ERA BO.

("Hem menjat arròs, macarrons, amanida i gelat. El menjar era bo")

ESCOLA SANT ESTEVE

A quest mes de maig, tots els nens i nenes d'Educació Infantil hem anat a Marineland. Com que estàvem fent el projecte dels pingüins (P3), dels lleons marins (P4) i dels dofins (P5), hem pogut ampliar molt més els nostres coneixements i hem pogut observar de ben a prop com són aquests animals.

Ens ha agradat molt veure l'espectacle dels lloros i hem pogut pujar a un tren. Després de dinar hem menjat tots junts un gelat.

Ha sigut una excursió fantàstica on ens ho hem passat d'allò més bé ■

Durant el mes de març, els alumnes de C.I vam gaudir d'una obra de teatre d'anglès, la "Cinderella". Vam anar al teatre de Caldes, i juntament amb els nens i nenes de l'escola de La Benaula, vam participar en aquesta representació. ■

Hem guarnit l'escola per donar rebuda a la primavera. Hem fet papallones, flors i abelles utilitzant diferents materials, com taps de suro, plàstics, papers i fil de cuca.

Els alumnes de C.M. també van poder gaudir d'una altra obra de teatre en anglès, "Snow White", que també va ser representada al teatre de Caldes. De la mateixa manera ens vam trobar amb l'escola de La Benaula. Aquest cicle també ha guarnit l'escola, però en aquest cas, fent unes papallones que han quedat molt vistoses.

Durant el mes d'abril hem participat, juntament amb el Cicle Superior, al concurs de microliteratura organitzat per l'Ajuntament. L'Anna Esteve Ferrer de 3r. i la Janira Aranda Garcia de 4t. han obtingut el primer premi. La Irina Casas de 5è. i la Gemma Luz Muñoz de 6è. han obtingut un accèssit.

Els alumnes i les alumnes de 5è hem anat d'excursió al museu d'història de Barcelona. Hem fet un recorregut pels diferents carrers dels casc antic de la ciutat , i a través de les explicacions dels diferents guies, vam conèixer com vivien les persones a l'edat mitjana.

A dins del museu vam poder conèixer diferents objectes de l'època i l'evolució de Barcelona des del temps dels romans fins temps recents. El proper 3 de juny participarem en les jornades esportives que se celebraran a Cassà.

El bon temps ens anuncia l'arribada de l'estiu i l'acabament d'un altre curs. L'alumnat de 6è tenim la vista ja posada en l'Institut. Tot i que ens fa pena deixar l'escola també ens fa il·lusió tancar un període i encetar-ne un altre. Celebrarem aquest final d'etapa anant de colònies. Us desitgem a tots i a totes un molt bon estiu, i no us diem adéu sinó a reveure! ■

AMPA DE L'ESCOLA SANT ESTEVE

FINAL DE CURS

Novament som a final de curs i, amb l'arribada de la calor, tots comencem a pensar en unes merescudes vacances. Abans, però, és moment de fer un breu repàs a la feina feta durant aquest any.

D'una banda, hem de parlar de les activitats que ja tenim en marxa des de fa uns anys, com el servei de menjador, el Programa de reutilització de llibres o el Pla Català de l'Esport. A la primera, amb gairebé dos-cents comensals diaris, hem volgut seguir innovant i millorar-ne el servei amb la iniciació, durant aquest curs, a l'hàbit de rentar-se les dents i, d'altra banda, seguint augmentant de manera progressiva la varietat de menjar ecològic de temporada, que ja vam començar a introduir l'any passat. Pel què fa al Programa de reutilització de llibres, impulsat per l'AMPA i amb la important col·laboració de l'escola, enguany hem arribat a la xifra rècord de 185 socis inscrits, afavorint les famílies amb estalvis que en alguns cursos han superat els 150 ¤ per alumne.

El Pla Català de l'Esport, ben consolidat, ha donat cobertura a la demanda d'inscripció de 115 nens amb l'oferta de diverses modalitats d'esports, com el golf, els escacs.. d'entre totes però, les triomfadores han estat Circ i Tai-Jitsu, de les quals en podrem veure una petita demostració durant la festa de l'AMPA de cloenda del curs.

D'altra banda, a més del Servei Bon dia, amb 40 alumnes inscrits, aquest curs hem organitzat un casal al febrer, conjuntament amb l'AMPA de l'escola La Benaula, per fer front a la demanda de les famílies durant la fugaç setmana blanca. També, i gràcies a l'esforç de pares i mares, hem pogut oferir a la nostra escola una important aportació econòmica que ens ha permès millorar l'equipament de l'aula de música. D'una banda, amb la reparació de diversos instruments, i de l'altra, comprant-ne de nous, com un xilòfon i un metal·lòfon; hem dotat la biblioteca de nous jocs; l'aula d'informàtica d'infantil amb un nou projector i una pissarra que, alhora, fa la funció de pantalla. Finalment, estem pendents de poder subministrar, per a l'aula de psicomotricitat, uns cortinatges que ajudaran a rebaixar l'entrada de llum i calor a l'aula. També hem destinat una petita part del nostre pressupost a abaratir els costos de les colònies organitzades per l'escola i de la tradicional sortida de comiat dels alumnes socis de sisè. Gràcies, també a la col·laboració desinteressada dels pares, hem pogut donar un cop de mà al centre en l'organització de la visita dels Patges Reials, de la castanyada i del concurs de microliteratura Joaquim Carbó, organitzat per l'Ajuntament.

Avui, tres-cents catorze alumnes gaudeixen dels avantatges que els suposa ser socis de l'AMPA, un nombre que, fins avui, mai no havíem assolit i que esperem que segueixi augmentant any rere any. I tot plegat ho celebrarem, com sempre, a la festa de final de curs, on us hi esperem a tots amb ganes de passar-ho bé i d'acomiadar-nos fins al proper curs.

Bones vacances! ■

Després de dinar, a rentar-se les dents.

LLAR D'INFANTS NINOTS

ANEM AMB BUS

El dimecres 11 de maig passat vam fer la sortida a la casa de colònies . És una de les sortides més esperades, hi anem amb autocar!!!

Al matí pugem a l'autocar, la majoria ho fa molt content, lliguem els cinturons i comencem a cantar fins a Can Maiol, on saludem a en Juanjo i la Montse (els propietaris) . Sense perdre més temps, els més grans fan pipí i corrents a veure els animals (gallines, conills, galls, galls d'indi, ànecs...) però del que tenen més ganes és de córrer per l'esplanada, jugar a la sorrera, pujar i baixar pel tobogan, gronxadors...

Tot passejant, anem a veure els dos burros que pasturen pel camp. Els més atrevits els donen herba, els altres s'ho miren de lluny.

Arriba l'hora de dinar però tot i estar fora de la llar no deixem de treballar els hàbits. Per tant toca anar a rentar mans, cares, fer pipí, canviar bolquers... Quan entren queden bocabadats de veure unes taules i uns bancs tan llargs. Alguns ja estan tant cansats que no tenen ni esma per acabar de dinar, però de postres hi ha gelat ummmm!!!

Després dels hàbits higiènics, cap al dormitori. Està ple de lliteres però, com que encara som una mica petits, les educadores posen els matalassos al terra i allà quedem "ben fregits". Quan ens despertem juguem una mica, una passejada i a berenar. Oh!!! Ja arriben els autocars, és hora de tornar cap a casa. Quan arribem a la llar ja veiem tots els pares que ens estan esperant amb cara de circumstància :- Com haurà estat el meu fill???

Ells no ho saben , però ens ho hem passat... molt i molt bé!!! ■

AMPA DE LA LLAR D'INFANTS NINOTS

Des de l'AMPA de la Llar d'Infants us volem explicar tres de les activitats que hem preparat enguany i en les que han pogut participar els més petits del poble.

Al març, per Carnestoltes, ens vam disfressar de mags i fades. La Maria Cachinero va dissenyar les disfresses, l'AMPA va comprar el material a tothom qui va voler i vam quedar dos dies a la Llar per confeccionar les disfresses amb papes i nens. Va ser una llàstima que no poguéssim sortir a la rua perquè fèiem molta patxoca, entre petits i grans érem noranta-dues persones!!!

Carnestoltes

A l'abril, per la Festa de la Malavella, vam organitzar les titelles i els tallers de disfresses. Un total de doscents trenta nens i nenes es van disfressar de Maurici, d'Hereu Riera o de bruixa Malavella. La xocolatada va ser gentilesa del Casal d'Avis de la Casa Rosa, va ser un èxit i per això des d'aquí aprofitem per agrair-los especialment la seva col·laboració. També volem agrair a en Pere Farré Masgrau el disseny de la careta de la Malavella.

I al maig, vam fer un pic nic a Sant Maurici. Cada família es va portar el dinar i, a més, ens vam menjar els embotits que ens havien regalat els Joves Intrèpids per Carnestoltes. Abans de dinar vam fer una passejada i, a la tarda, tot de jocs per grans i petits. Érem dotze famílies que sumats fèiem quaranta dues persones. Va ser un gran dia en què vam compartir estones molt agradables.

Per últim, volem informar-vos que aquest curs a la Llar s'han tornat a fer les festes amb caràcter obert per als pares, que l'AMPA segueix promovent l'activitat musical juntament amb l'Aula de Música i que continua insistint per a què l'ampliació de la Llar sigui una realitat. ■

St. Maurici

SES CALDES

VIATGE FI DE CURS: CANTÀBRIA 2011

Els alumnes de 4t d'ESO van decidir que el seu viatge de fi de curs tindria com a destinació Cantàbria. Van marxar l'11 d'abril cap a Santillana del Mar, fent una petita parada a Sant Sebastià per passejar per la platja. Van visitar el parc de Cabárceno i a Santander van fer un petit viatge en barca. També van veure les coves d'Altamira i les del Soplao, el palau del Marquès de Comillas i el caprici de Gaudí. Van fer visita turística per Sant Vicente de la Barquera. I el més impressionant de tot plegat... els picos d'Europa i el fantàstic teleférico de Fuente Dé. Va costar pujar-hi, però les vistes des de dalt van ser impressionants. De tornada, el 15 d'abril, van fer parada cultural al Guggenheim. S'ho van passar d'allò més bé gaudint d'un viatge lúdic i cultural. ■

ARRANJAMENTS A L'INSTITUT

Durant aquest curs el nostre alumnat ha estat arranjant els entorns de l'institut. Hem comptat amb els professors del centre per fer realitat el projecte, a més del personal de l'institut, pares i entitats que hi han col·laborat. Les idees, el material reciclat i els suggeriments per convertir el pati en un entorn més acollidor i més net han permès habilitar un espai per fer-hi actes a l'aire lliure, que estrenarem el dia de la festa de graduació dels alumnes de 4t.

Volem donar les gràcies per la seva col·laboració a la Planta de Compostatge del Consell Comarcal de la Selva, Agrobotiga, floristeria Pom de Flors, S.L., Joan Boadas i Pedro Rojas i l'Ajuntament de Caldes. ■

LIP DUB A L'INSTITUT

www.youtube.com/watch?v=XPv_Iu8LQOs

Com no podia ser d'una altra manera, el nostre institut també ens hem afegit a fer lip dubs. Després de mesos de preparació amb les professores de 3r, Cristina Martín i Anna Culubret i els seus alumnes han portat a terme l'enregistrament el divendres 8 d'abril. El tema era conscienciar-nos sobre la importància del reciclatge.

Tots els alumnes hi han participat amb molt d'entusiasme i ha estat un moment per a fer un projecte comú de tot l'institut. Cal agrair la feina de tots els qui han organitzat aquest muntatge i els qui ens han ajudat. ■

ENTITATS_culturals_

COLLA GEGANTERA

Cercavila del matí

Festa de la Malavella

Dibuix fet per la Txell Canet per l'ocasió.

Com si no hagués estat res, ja tornem a ser aquí. Passen els mesos i la Colla Gegantera va agafant més força de cara a aquesta temporada 2011.

Vam començar assistint al Carnestoltes. Tot i que el temps no va acompanyar i no vam poder treure la fantàstica carrossa que teníem preparada, les ganes hi eren.

Vam anar tot vestits d'indis i pistolers cap el pavelló a seguir la festa.

Aquest any, com cada edició, vam prendre part en la Vila Gegantera. Es va celebrar a Cornellà de Terri en un dia molt i molt calorós però carregat de festa. L'ambient geganter es flairava a cada racó del poble.

També vam col·laborar a la festa més esperada de totes pels nens i nenes... La festa de la Malavella que, tot i ser el segon any que se celebra, va tenir una resposta de participació i de públic molt bona.

En aquesta edició la Colla Gegantera, al matí, va participar en una cercavila d'uns 3 km (la distància que hi ha de Caldes fins al castell de Sant Maurici) amb els 3 gegantons: la Malavella, en Maurici i la Seclina. Aproximadament un centenar de persones van portar la gegantona Malavella un altre cop cap els seu orígens, al castell de Sant Maurici.

La caminada va ser molt divertida ja que pel camí el grup de monitors de l'Esplai de Caldes ens van fer ballar diverses danses. Un cop vam arribar a l'ermita, en Sergi Mir ens va fer una explicació sobre el castell de Sant Maurici. La gent estava molt atenta, ja que mai no havíem escoltat res sobre aquell indret. I un cop acabada la història, amb l'ajuda de l'Associació ADK, vam anar tots a esmorzar.

A la tarda vam seguir la festa a la plaça de l'Ajuntament amb diverses activitats, entre les quals hi havia la representació de la llegenda de la Malavella. Es va representar tot ballant gràcies a la participació dels nostres gegantons, les nenes del Club de Patinatge i la gent del poble. Durant l'escenificació hi va haver música, amenitzada pels Grallers Escaldats, de les quals unes quantes peces van ser una estrena: "El gepe-rut", "Dansa de la Malavella" i "L'arribada d'en Maurici", compostes per la cap de grallers, la Raquel Pujol (mestra de música i musicòloga). La coreografia del ball va anar a càrrec d'en Marc Ciurana (actor de teatre i veí del poble).

Amb els nervis de l'estrena i la quantitat de gent que hi havia a la plaça vam començar a ballar, però a l'instant ja ens vam anar trobant a dins de la llegenda i vam gaudir molt i molt d'aquell moment. Semblava que realment estigués passant la història.

Des d'aquí La Malavella vol fer un agraïment especial a les entitats, comerços i voluntaris que van participar a la festa i espera que l' any que ve puguem ser més.

També hem de dir que aquest mes de maig, uns quants components dels Grallers Escaldats van participar al concert que es va fer durant la vigília de l'Aplec de la Sardana al teatre de Caldes. Es va estrenar la sardana "Els grallers de la Selva", una compilació de les danses dels gegants de Caldes i dels gegants de la Selva compostes pel mestre Lluís Albert. Els grallers van ser convidats a tocar a la part final de l'estrena juntament amb la cobla.

I per acabar, dir que en aquest mateix mes hem anat per primera vegada amb els gegants a Tossa de Mar. El calendari geganter segueix cada cop amb més força. ■

CLUB CALDENC D'ESCACS

S'ha acabat el campionat de Catalunya d'escacs per equips. No ha pogut ser, seguirem la propera temporada a Tercera regional. El campió del nostre grup va ser el Sant Feliu B, amb molts jugadors d'alt nivell d'Elo.

L'equip B del Caldenc participava a la categoria sub-14 on només podien participar menors de 14 anys i menys de 1725 Elo. Cal destacar la tercera posició provincial només darrera del Gerunda i l'Olot. Hi van participar els jugadors: Gerard Pagès, Eduard Massaguer, Fedrik Pérez, Ariane Mora, Pablo Fedechko, Adrià Piñataro i Patryc Keska. Felicitacions a tots pel resultat.

També s'ha participat en el Campionat comarcal escolar, en el qual un dels nostres jugadors, l'Eduard Masseguer, va aconseguir arribar a la final de Catalunya que aquest any es celebrava a Salou. Va assolir un resultat prou bo tenint en compte l'alt nivell que hi havia.

És necessari destacar els jugadors de l'equip A: Jordi Caselles, Francesc Masseguer i Pau Esteve, que només varen perdre una partida cadascun, la qual cosa el va permetre aconseguir un augment de puntuació de l'Elo important.

En els primers dies de maig es va celebrar el torneig juvenil Costa Brava a Palafurgell on hi van participar tres jugadors: l'Eduard Masseguer, en Fedrik Pérez i en Patryc Keska.

En el pròxim numero de l'Aquae esperem poder dir que ja tenim el nostre web, on hi haurà un fòrum i diferents seccions, notícies del món dels escacs, problemes i s'hi podrà veure i seguir els tornejos de la província de Girona. ■

JOVES DE L'ESPLAI DE CALDES DE MALAVELLA

Som nosaltres altra vegada, els grup de Joves de l'esplai Sant Esteve. Sí, ja fa uns mesos que ens vam presentar i des d'aleshores hem fet moltes coses. N'heu sentit a parlar? Segur que ja ens haureu vist fent de les nostres, però si no és així us recordarem tot allò que fem i que ja hem fet i podem dir que ja en són moltes ja que aquest és el segon any que ens engresquem a fer activitats pel poble.

Ara veureu tot el que som capaços de fer per la mainada: xocolatades, gimcanes, aniversaris i qualsevol cosa que els faci passar una bona estona.

Quan algú ens truca perquè l'ajudem a organitzar un aniversari, nosaltres de seguida ens hi posem. Tot i que ens suposa estones de feina, ho fem amb moltes ganes per tal d'aconseguir un munt de rialles.

I per què fem tot això? Doncs, perquè ens agrada i volem passar una bona estona amb tots vosaltres i perquè amb la vostra ajuda i col·laboració puguem fer realitat els nostres projectes. ■

Us animem a què ens truqueu!
Tel. 620184081 (Ariadna)
Tel. 636167548 (Mariona)
Tel. 680717771 (Maria)

XARXA DE DONES

XARXA DE DONES DE CALDES DE MALAVELLA

TALLER PER A DONES AMB L'INICI DE PRIMAVERA

Com a part del programa "Salut, Dona i Criança" que organitza l'Ajuntament de Caldes de Malavella, amb la col·laboració de la Associació "Xarxa de Dones", es va celebrar el 19 de març un taller especialment per a dones titulat: "Connecta amb el teu cicle menstrual". La idea de portar aquest taller a Caldes va néixer el desembre de 2010 quan la Núria Cortes Garcia, doula i educadora de massatge infantil, va participar en un curs i conjuntament amb la llevadora Maria Massa, sentien que podria ser beneficiós per a les dones del poble.

En general, el cicle menstrual de la dona està vist i viscut com un problema i un inconvenient, o simplement com un reflex de la seva biologia i fertilitat. La intenció d'aquest taller és de transformar el tabú associat amb a la menstruació que encara perdura i entendre que el cicle menstrual és una font de creativitat i auto-coneixement per a la dona.

Van participar-hi 15 dones (el màxim de persones que hi podien assistir). En el taller, que va durar de les 10 del matí fins a dos quarts de 8 del vespre es va transformar l'Aula del Pavelló d'Esports Municipal en un cercle de dones, en la qual es dóna molta importància a escoltar les experiències i vivències de cada una. Per exemple, de com van viure el moment de la primera menstruació (gairebé sempre, amb falta d'informació i vergonya). Al llarg del dia, en l'espai de confiança que es crea, les dones tenen l'oportunitat de deixar anar el pes negatiu relacionat amb la regla i amb els canvis cíclics continus que viuen des de la menarquia fins a la menopausa i trobar una visió fresca i positiva per poder reconciliar-se a un nivell més profund amb la seva feminitat.

El taller va ser impartit per Sophia Style, doula, antropòloga i escriptora d'origen anglès que porta set anys vivint a l'Alt Empordà. És col·laboradora de Miranda Gray, autora del llibre de referencia 'Luna Roja: Los Dones del Ciclo Menstrual'. Basat en la seva experiència personal de transformar sobretot el malestar que sentia abans de i durant la regla, va crear aquest curs l'any 2007 i gaudeix de compartir-ho amb cercles de dones per Girona i Barcelona i altres cuitats de l'Estat Espanyol. També ofereix cursos de preparació al naixement.

El temps va acompanyar la trobada i el grup va dinar fora al sol: cada dona va portar un plat per compartir, amb la suggerència que fos alguna cosa amb ingredients de color vermell. Al Japó, quan una nena passa per la seva primera regla, se li organitza una festa amb tots els seus familiars i amics i tots els plats i begudes són de color vermell! Arrel d'aquest taller, les mares amb filles que van participar-hi es van sentir més preparades per acompanyar-les i transmetre'ls un missatge positiu i integrador sobre el cicle menstrual.

Agraïm l'Ajuntament de Caldes, la Xarxa de Dones, la Núria Cortés Garcia i la Maria Massa per haver facilitat l'organització d'aquest taller.

Per a mes informació sobre el taller: http://conectacontuciclomenstrual.wordpress.com

PARRÒQUIA

Ja s'ha acabat el curs 2010-2011 de la catequesi parroquial, i per això us volem explicar algunes activitats que hem portat a terme en aquests darrers mesos.

Abans de la Setmana Santa vam fer les ja tradicionals catecolònies, aquest any a Foixà. El dissabte al matí ja érem a l'estació de Caldes per anar amb tren fins a Flaçà. Des d'allà vam caminar fins a Foixà, parant en un prat per dinar i agafar forces.

Un cop a la casa de colònies vam fer la gimcana de la tarda i el joc de nit sobre els sagraments i al matí següent vam anar a visitar el castell de la vila.

A l'hora de dinar van arribar els familiars i mossèn Àngel. Vam celebrar la missa a la tarda participada per tots els nens i nenes que érem allà. En acabat ens vam acomiadar tot cantant l'hora dels adéus.

A més, també cal destacar que durant la Vetlla Pasqual del Dissabte Sant, quatre nois de la Parròquia van celebrar la Professió de Fe. Els nois es van fent grans i volen continuar seguint Jesús.

Els nens i nenes que enguany estan en el segon curs de catequesi, han celebrat les seves primeres comunions en els diumenges del mes de maig amb molt de goig per a ells, els pares, els catequistes i tota la comunitat parroquial. ■

CENTRE D'ESPLAI SANT ESTEVE

Arriba la Setmana Santa. I com cada any l'acampada del Centre d'Esplai Sant Esteve. Enguany, al celebrar-se les vacances un mes més tard de l'habitual totes les expectatives apuntaven a una bona acampada amb sol i caloreta. Calia que fos així, ja que tornàvem a unes terres molt molles que ens havien fet molt la punyeta el darrer any que vam estar-hi.

El destí era Franciac. Bona zona d'acampada, terreny de joc exemplar, unes instal·lacions en cas de pluja i una pista esportiva d'allò més útil per dinar, sopar, esmorzar i jugar. El de sempre: la motxilla carregada, sac i màrfega. Tendes, carpes, olles i pilotes. Bicicletes preparades: vent a les rodes i frens a punt. El casc a punt per col·locar-se i "clic". La bicicleta comença a pedalar i l'acampada comença a girar. 3 dies per davant.

El senyor Albert ja ens esperava a Franciac quan vam arribar-hi. Els anys es reflectien al seu rostre; arrugues i cabell despentinat i enfarinat. Estava desesperat. El volcà de La Crosa havia entrat en erupció anys enrere i havia inundat les seves terres i pertinences sota la lava. A conseqüència d'això, el senyor Albert havia perdut la seva vida i oblidat la seva història. Qui era?

Entre jocs de tarda i nit, una bicicletada fins a Vilobí d'Onyar, macarrons, truita, verdura o llet amb Cola-Cao per esmorzar vam reconstruir a partir de pistes i diverses indicacions el passat del senyor Albert. Va ser precisament una caixa enterrada prop de la zona d'acampada de Franciac quan a l'obrir-la vam tornar la felicitat al senyor Albert. Dins la caixa: retalls de diari, fórmules, una bata i unes ulleres, entre d'altres materials. Les pàgines de diaris, eren articles que feien referència a la seva proclamació com a Premi Nobel de Física, al seu naixement a Alemanya, etc. Era evident. El senyor de Franciac, descol·locat i desorientat, era l'Albert Einstein! Així doncs, en aquestes dates de Setmana Santa, el senyor Albert recuperava la seva identitat i reconstruïa el seu passat.

Assolida la nostra missió d'arqueòlegs i havent desenterrat el tresor més preuat del senyor Einstein, tocava tornar a casa. Bicicleta a punt, casc al cap i "clic". Una hora de pedalada i els pares i mares ja ens esperaven a la Plaça de l'Església de Caldes. Arribàvem cansats, bruts, però orgullosos de la feina feta i sobretot, havent gaudit d'uns dies fantàstics!

P.d: la pròxima activitat que realitza el Centre d'Esplai són les Colònies d'estiu als Arcs de Santa Pau, del 9 al 17 de juliol. Us hi esperem a tots!

Per qualsevol dubte: esplaisantesteve@gmail.com

Els monitors. ■

ENTITATS_esportives_

CLUB VÒLEI JOVES CALDES

Una vegada més arribem al mes de juny i toca fer una valoració de la temporada, la número set des de la fundació del nostre Club, l'any 2004.

De forma global, aquesta temporada podria definir-se com a molt exitosa per la nostra entitat. Aquest any hem gaudit de molt bon volei al pavelló de Caldes de Malavella.

Els tres equips del nostre club han aconseguit mantenir la seva categoria i han , quedat a la part alta de la classificació en cada una de les seves lligues. A més, en aquest últim tram, han competit per aconseguir guanyar la Copa Catalana 2011. Els últims partits van coincidir amb el mateix cap de setmana de la celebració de la VI Diada de l'esport, el 4 de juny passat. El sènior i el cadet van aconseguir guanyar els seus encontres tot i haver de lluitar molt i disputar uns partits realment complicats.

L'equip cadet, a part de guanyar el partit, va aconseguir guanyar la Copa a l'últim partit amb el seu màxim rival a la competició, el CV Sant Just, de Sant Just Desvern que, igual que les noies de Caldes, no havia perdut cap partit durant la competició.

El nostre equip cadet, tot i la seva joventut, ha demostrat tenir un esperit competitiu molt alt i tant sols ha estat superat per equips de la solvència i tradició del Sant Cugat o el Premià. L'equip ha experimentat una gran evolució tant tècnica, com tàctica que ha permès que l'equip jugués a un bon nivell. L'equip juvenil ha patit mols canvis durant la temporada però ha sabut refer-se'n i conjuntar-se per tal de situar-se entre els millors.

L'equip sènior, per la seva banda, amb un bloc de jugadores força similar al de la temporada passada, ha aconseguit l'objectiu de mantenir la categoria i ha lluitat fins a l'últim partit per arribar al play off d'ascens a Segona Catalana. Aquest partit es va jugar a Bordils i va mobilitzar molts caldencs i caldenques al pavelló d'aquesta població per animar a les noies. Tot i no aconseguir aquest ascens, la temporada regular ha estat bona i plena d'èxits, ja que arribar a tenir possibilitats reals d'ascens ha donat una motivació extra a les noies.

El dissabte mateix de la Copa Catalana es va celebrar el tradicional sopar de cloenda que dóna per acabada la present temporada i que va comptar amb la presència de jugadores, entrenadors, familiars i afeccionats. No obstant, encara queda un dels actes més esperats del club, el 4rt Torneig 4x4 de vòlei pista que es celebrarà el dia 18 de juny. Us en parlarem en el proper número. Haurem gaudit d'un bon torneig de voleibol obert a tothom! ■

Per contactar amb nosatres ho podeu fer a través del nostre correu:
cvjovescaldes@hotmail.com
O a al nostre blog:
http://cvjovescaldes.blogspot.com/

CLUB ESPORTIU CALDES

"É melhor ser alegre que ser triste, alegria é a melhor coisa que existe, é assim com a luz no coração." (És millor estar alegre que estar trist. L'alegria és la millor cosa que hi ha, és així com la llum al cor). Vinicius de Morais / Badem Powell (Samba da bênção)

L'actual equip sènior.

Els jugadors l'any l'any 2004.

En la primera temporada que el Club configura un equip sènior masculí, aquest equip ha ascendit a un campionat d'àmbit nacional, la 3a. categoria de la Copa Catalunya; primera vegada en la història del bàsquet a Caldes. L'equip que ha aconseguit tant difícil fita, després de quedar campió del Campionat Territorial de Girona, és l'evolució en el temps del grup de jugadors que l'any 2004, any de formació del Club, van constituir el primer equip infantil del Club.

Seguint l'estela dels sèniors, l'equip júnior masculí ha quedat primeer classificat del nivell B de Girona, després d'una fase final molt disputada, on tots els jugadors han estat fabulosos, perfectes en les seves posicions i en els seus rolls i l'equip ha demostrat una solidesa i maduresa impressionant.

És un orgull i motiu de satisfacció pel Club l'èxit assolit per aquests equips, fruit d'un treball constant on els valors com la tolerància, el respecte als altres i a les regles, la confiança en un mateix, l'esforç de superació, l'autocrítica, la cooperació, el treball en equip... han liderat la formació esportiva i han donat com a fruit els resultats obtinguts.

En altres categories, l'equip preinfantil masculí del Club, CE Caldes - Rich Xiberta, a falta de poques jornades per finalitzar la competició, disputa els primers llocs de la classificació del seu grup després d'una temporada molt regular. De ben segur que la tècnica individual de molts jugadors d'aquest equip ens proporcionarà, en el futur, equips campions.

L'equip infantil femení ha demostrat el que es pot aconseguir si s'està disposat a treballar dur; un equip limitat pel nombre de jugadores ha tingut una progressió excepcional durant la temporada amb una millora del joc que en les darreres jornades s'ha confirmat amb els resultats del partits. Enhorabona jugadores, sou fantàstiques.

Els equips cadet i sots 21 masculins han defensat amb dignitat els colors del Club en un any en que l'equip cadet ha tingut un nou disseny en la composició del grup i se'ls ha demanat un esforç de grup i lideratge. En el cas dels sots 21, el canvi de categoria, la disponibilitat del jugadors i el suport al sènior, han marcat la temporada.

Una temporada més que tenim al sac. Quan la començàvem, al setembre de l'any passat, ningú no podia imaginar que tindríem els èxits que hem obtingut. La situació econòmica i la pèrdua d'espònsors feia que es demanés un esforç als socis per tirar endavant el projecte esportiu i... vam aparèixer les persones, les persones amb majúscula, que van dedicar temps i ganes al bar, al 3x3, a la recerca de col·laboradors... en fi, a tot allò que fos necessari.

I els anotadors de taula?, qui no ha fet mai d'anotador no comprèn la feina i responsabilitat que implica i el que significa pel funcionament de la competició. És una sort comptar amb jugadors que s'hi impliquen i realitzen aquesta feina imprescindible pel Club. Gràcies anotadors. Que passeu un bon estiu.

CLUB GOLF CALDES DE MALAVELLA

Alguns dels participants del Rànquing Interclubs de P&P de Catalunya 2011: Pau Sarrats, Joel Tibau, Marc Hernantes, Roger Ribas, Martina Cubí, Pol Navarro, Albert Vélez i Ariadna Velez

RESULTATS RÀNQUING COMPETICIÓ 18 FORATS

Categoria General Competició

48	Tibau Mas, Joel	63 Punts
53	Hernantes García, Marc	59 Punts
64	Cubí Ariño, Martina	42 Punts
94	Taberner Sitjas, Cristina	17 Punts
94	Vélez Muga, Ariadna	17 Punts
98	Husillos Rojas, Cristina	14 Punts

Categoria Cadet Competició

19	Cubí Ariño, Martina	42 Punts
24	Taberner Sitjas, Cristina	17 Punts

Categoria Infantil Competició

14	Hernantes García, Marc	59 Punts
25	Husillos Rojas, Cristina	14 Punts

Categoria Aleví Competició

08	Tibau Mas, Joel	63 Punts
28	Vélez Muga, Ariadna	17 Punts

RESULTATS - INTERCLUBS

Puntuació Acumulada - Categoria Competició

1	Badalona-Depique taller de golf	580 Punts
2	Escola de Golf La Garriga	550 Punts
3	Franciac - Swing Factory	541 Punts
4	Gualta Team Junior	468 Punts
5	Mib Empuriabrava	441 Punts
6	Papalus Juvenil	424 Punts
7	Franciac- Caldes de Malavella	408 Punts

Puntuació Acumulada - Categoria Supercompetició

1	Franciac - Swing Factory	590 Punts
2	Badalona - Motorsolimport	560 Punts
3	Gualta Team Junior	503 Punts
4	Hcp 1	502 Punts
5	Castelló Juvenil	457 Punts
6	Mas Pagès	408 Punts
7	Escola De Golf La Garriga	392 Punts
8	Franciac- Caldes de Malavella	356 Punts

RESULTATS RÀNQUING - INICIACIÓ 9 FORATS

Puntuació acumulada - Classificació General iniciació

04	Navarro Oliver, Pol	23 Punts
07	Colomé Masferrer, Pau	18 Punts
08	Ribas Villegas, Roger	16 Punts
20	Treccagnoli Romero, Daniel	09 Punts
28	Panés Coromina, Lluís	05 Punts
30	Husillos Rojas, Sergi	04 Punts
35	Sarrats Bosch, Pau	03 Punts

Puntuació Acumulada - Categoria Benjamí Iniciació

03	Navarro Oliver, Pol	23 Punts
06	Colomé Masferrer, Pau	18 Punts
07	Ribas Villegas, Roger	16 Punts
19	Panés Coromina, Lluís	05 Punts
21	Husillos Rojas, Sergi	04 Punts
24	Sarrats Bosch, Pau	03 Punts

Puntuació Acumulada Categoria Prebenjamí Iniciació

06	Treccagnoli Romero, Daniel	09 Punts

RESULTATS INTERCLUBS - INICIACIÓ 9 FORATS

Cal destacar la bona participació de l'equip d'Interclubs d'Iniciació que han quedat classificats per jugar la fase final d'Interclubs de Catalunya! Enhorabona!
Pol Navarro Oliver, Pau Colome Masferrer, Roger Ribas Villegas, Daniel Treccagnoli Romero, Lluis Panes Coromina, Sergi Husillos Rojas i Pau Sarrats Bosch

Puntuació acumulada Interclubs Categoria Iniciació

1	Badalona - Hotel Miramar	600 Punts
2	Franciac- Caldes De Malavella	550 Punts
3	Escola De Golf La Garriga	530 Punts
4	Franciac - Swing Factory	466 Punts
5	Navio Empuriabrava	466 Punts
6	Papalus Juvenil	416 Punts

PROVES PENDENTS DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE P&P TEMPORADA 2011

Rànquing i interclubs infantil i juvenil:
10, 11 de setembre a golf Teià
Rànquing i interclubs infantil i juvenil:
1, 2 d'octubre a golf HCP1
Campionat de catalunya infantil i juvenil:
29 i 30 d'octubre al Golf l'Ampolla

Salutacions a tots els participants. El Club us agraeix tot l'esforç i sacrifici que feu per superar-vos cada dia.
No desespereu, sou els millors. Una forta abraçada i ànims!!!

El President

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

Mentre uns es presenten a proves i d'altres participen en festivals, nosaltres, els més petits i petites del club anem treballant per poder fer salts del tres, el cop de peu a la lluna, el carro amb un peu i patinar creuant endavant i enrere.

Si ja és prou difícil patinar sobre quatre rodes, la cosa es complica quan les entrenadores ens diuen que hem de saltar. Això que sembla tan fàcil ens porta un temps aconseguir-ho, molts cops de cul al terra i algun blau de tant en tant. Però això no ens fa decaure les ganes de seguir patinant i sobretot de passar-nos-ho molt bé.

El més divertit d'aquest mes d'abril ha estat la participació, per primera vegada, a la Festa de la Malavella. Conjuntament amb els Geganters i alguns voluntaris hi vam participar com a dansaires. Sota les ordres d'en Marc Ciurana, ens vam convertir en els habitants del poble en l'edat medieval, sotmesos a una Malavella i al seu malèfic ajudant, el geperut. Si bé al principi això que el geperut s'emportés a les nenes lluny de les seves mares no va els va semblar gaire bé a algunes, poc a poc es van anar adonant que era un joc ben divertit on elles eren les protagonistes i que qui sortia malparat era aquell vell dolent.

El dia 30, vestits d'època medieval i ballant al so de les gralles davant la gent de Caldes va ser quelcom molt divertit i emocionant. Ha estat una experiència molt interessant i engrescadora, esperem poder tornar-ho a repetir l'any vinent. ■

UE CALDES

TEMPORADA 2010/2011 - 4RT TORNEIG MAS LLOP DE FUTBOL 7

Equip infantil

Equip cadet

Equip juvenil

Primer equip

Un any més, la temporada futbolística de la UE Caldes arriba a la seva fase final amb la majoria de categories que han acabat les lligues regulars i la resta que estan en els darrers partits.

Destacarem que el primer equip, a falta de dues jornades, a més de tenir assolit l'objectiu de classificar-se per la nova categoria de segona catalana, es troba en la quarta posició de la taula classificatòria, la posició més alta en què ha estat mai. Felicitats, equip i cos tècnic.

També volem felicitar l'equip aleví "A" que ha pogut mantenir la categoria consolidant l'ascens a la Primera divisió aconseguit la passada temporada. Fins aquesta temporada, les puges de categoria es perdien a la temporada següent.

El dissabte 21 de maig es va celebrar de nou al camp de Can Bernadí, el 4t torneig Mas Llop de Futbol 7. Al matí i en categoria de prebenjamins hi va haver la competició de dos grups de quatre equips i a la tarda, en categoria de benjamins, la competició va ser d'un grup de sis equips.

En el quadre adjunt tenim les classificacions finals de cada un dels grups.

Com cada any, des de la Unió Esportiva Caldes volem agrair la col·laboració de Mas Llop Activity Camp que amb el seu patrocini ha fet possible el torneig.

Des del club estem treballant en el fi de temporada, en la preparació del 14è. campus que, com cada any, es durà a terme entre els mesos de juny i juliol i en la preparació de la propera temporada.

Finalment, com sempre, agrair a tots els patrocinadors i col·laboradors l'esforç fet per possibilitar l'existència del club i recordar-vos que a través del nostre web trobareu actualitzades totes les notícies i resultats relacionats amb el nostre Club. ■

Junta directiva de la UE Caldes -
23 de Maig de 2011
www.uecaldes.cat

4T. TORNEIG MAS LLOP - FUTBOL 7
Classificacions

CATEGORÍA PREBENJAMÍ "A" 2004

Classificació	Equip
1	U.C.E. Celrà
2	U.F. Quart
3	U.E. Caldes "B"
4	C.D. Blanes

CATEGORÍA PREBENJAMÍ "B" 2003

Classificació	Equip
1	U.E. Caldes "A"
2	C.D. Palafolls
3	C.D. Cassà
4	U.E. Llagostera

CATEGORÍA BENJAMÍ (2001-2002)

Classificació	Equip
1	C.E. Sant Hilari
2	U.E. Llagostera
3	C.D. Palafolls
4	U.E. Caldes
5	A.E. Vilobí
6	U.E. Maçanet

CLUB EXCURSIONISTA CALDES

CRÒNICA DE LA SORTIDA DE 17 D'ABRIL DE 2011: SERRA DE CATLLARÀS

El disset d'abril passat, el Club excursionista de Caldes va fer la primera "incursió" per territori de l'Alt Berguedà, una sortida dominical de jornada complerta, en un dia que si bé no va aigualir les expectatives que hi havia posat com a organitzador, si que en part les va deslluir. Vàrem poder fer tot el recorregut previst, ascensió al Roc del Joc de Pilota inclosa. No va ploure però vàrem trobar a faltar el sol, no només per embellir el paisatge sinó també a l'hora de dinar, quan el fred es va fer sentir amb més intensitat.

La Serra de Catllaràs és un massís prepirinenc de característiques orogràfiques particulars que el fa especialment atractiu: en la seva part superior alternen planures cobertes d'una catifa verda ufanosa i afloraments calcaris verticals que no deixen indiferent a qui els contempla: els uns per tractar de conquerir-los tot grimpant com els isards que sovintegen per la zona, i els menys atrevits per tractar de immortalitzar-los amb les seves càmeres digitals.

Fórem vint-i-nou participants, entre membres i no membres del Club, vint-i-quatre ens desplaçarem amb autocar i cinc més pel seu compte: una família completa que feia turisme per la zona des del dia abans i que ja ens esperaven a Falgars, antic santuari reconvertit en una recomanable hostatgeria.

El desplaçament des de Caldes va transcórrer sense incidències, llevat de la incògnita que suposava el pas de l'autocar entre dues cases que s'entesten en fer emocionant l'inici de la pista que condueix al santuari. Afortunadament per a tots, la qüestió es va resoldre favorablement, cosa que no vol dir que passéssim uns instants d'incertesa i que el nostre xofer em maleís discretament.

La primera part de l'excursió fou l'ascensió a la part alta de la serralada seguint les marques del GR4, la part més dura de la jornada, on la mainada va poder expressar la seva desaprovació cap a l'organitzador per les continues enganyifes a que els sotmetia: "vinga, ja hi som", "ja falta poc", "ja s'acaba la pujada..." Arribats al collet Llobató, ja quasi havíem exhaurit tot el desnivell de pujada. En pocs minuts arribàrem al Pla de Catllaràs, on hi ha la roca del mateix nom al bell mig del prat. Després, el camí, molt més planer, ja no va provocar més queixes dels participants menuts. Travessant un bosc de pi roig i faig vàrem passar successivament per la Font Assedegosa, el Prat Gespador i la font del mateix nom, fins arribar al prat conegut com "El Joc de Pilota", on vàrem fer parada i fonda per dinar, al peu de la Roca escollida perquè els més "professionals" del Club, atrets a l'excursió segurament per això, gaudissin d'una grimpada al cim d'una de les roques més espectaculars de la contrada. Mentre els més disposats afrontaven el repte, la resta es va treure el fred del damunt, jugant no a pilota, perquè no en dúiem, sinó al joc del mocador, que sempre hi ha algú que en porta un.

Per acabar d'arrodonir la jornada, tot el grup vàrem pujar al més accessible Roc de la Lluna, des d'on gaudírem de l'esplèndida panoràmica. ■

CLUB PATÍ CALDES

S'ACABA LA TEMPORADA 2010-2011

I un altre any acabem la temporada. Una temporada marcada per l'absència del nostre entrenador i amic David i que vam culminar amb la celebració de la 1a Festa - Homenatge David Cañón el 19 de juny a Caldes de Malavella. L'acte va tenir lloc al pavelló polivalent i va consistir en un homenatge i un triangular entre els 3 equips on en David havia participat com a jugador i com a entrenador: el Sant Feliu de Codines, el Cassanenc i el Club Patí Caldes. El nostre objectiu era reunir tota la gent que va estar vinculada amb ell (família, amics, companys de feina, companys d'equip...) ja que creiem que el millor homenatge havia de venir des de tots els àmbits on ell va estar present. Aquesta Festa - Homenatge tindrà continuïtat ja que s'inclourà dins de la dinàmica del Club Patí Caldes per honorar el seu record al llarg dels anys. Volem que sigui un gran dia per agrair a en David haver compartit part del seu temps i de la seva vida amb nosaltres i fer perdurar el seu record per sempre més.

Aquesta temporada també ha estat marcada pelsavantatges que ha representat el tancament del pavelló polivalent tant en els entrenaments com en el desenvolupament dels partits de lliga. Sembla que aquest hivern no hagi fet tant de fred al nostre poble.

I, en la vessant més esportiva, destacar els avenços dels nostres petits i ja no tant petits esportistes. Els més petits del Club, ens fan passar unes estones molt divertides amb la seva participació en els mini partits de les Trobades d'Escoles que han finalitzat amb la Trobada d'Escoles d'Hoquei Patins a Caldes, el 4 de juny passat, dins els actes de la VI Diada de l'Esport a Caldes. Hi van participar els clubs de C.H.P. Blanes, AMPA Carme Guasch, Girona C.H.,C.P. Jonquerenc, Escola d´hoquei La Vinya, CPH Olot, Shum i C.P. CALDES. Formant un total de 14 equips en una matí molt entretingut.

Els equips federats dels prebenjamí-iniciació, el dels prebenjamí i l'equip dels nostres veterans, l'equip dels benjamins, han competit en la segona volta de la Lliga Territorial de Girona. A cada partit hem vist la seva millora, l'aplicació de les estratègies que els seus entrenadors els ensenyen i com s'estimen els colors del nostre Club a l'hora de defensar-los. En quant a la classificació dels nostres equips, el benjamí s'ha classificat per la final a quatre de la Copa Girona i ha quedat en tercera posició. Per la seva banda, el prebenjamí, que en bona part està format per jugadors de primer any i d'altres que encara els en falta un per tenir la categoria, ha quedat classificat 21è. de Lliga la Territorial de Girona d'un total de 25 equips. Els prebenjamí iniciació han quedat classificats 6ens. en la seva primera temporada de competició oficial d'un total de 17 equips.

Volem agrair a l'Ajuntament de Caldes el reconeixement als nostres esportistes de la categoria benjamí per la seva fita en la IV Nit dels Campions, al Tècnic d'Esports, Mikel Garmendia, les seves paraules tan ben escollides en memòria del nostre estimat David i tots els aplaudiments que van omplir el teatre en aquell moment.

Hem acabat una nova temporada en el nostre Club amb un bon resultat. És un indicador que les coses es fan bé i que any rere any, temporada rere temporada, amb l'esforç d'uns quants i el suport de tothom, anem consolidant el nostre projecte de Club dedicat exclusivament a l'esport de l'Hoquei Patins i amb una Escola de Patí a ple rendiment.

Us recordem que podeu visitar la nostra web on podreu consultar totes les nostres activitats. I si penseu que us interessa formar part del nostre Club, no ho dubteu i contacteu amb nosaltres.

Si voleu gaudir de l'hoquei patins en viu i en directe, veniu els dissabtes a animar el nostre Club, que també és el vostre.

Ens veiem al pavelló polivalent. Tenim servei de bar.

clubpati@caldesdemalavella.cat

COM PENDRE I FER UN BON ÚS DELS MEDICAMENTS

El pas dels anys i l'aparició d'alteracions i malalties cròniques provoquen un augment del consum de fàrmacs i moltes vegades s'han de prendre diversos medicaments al mateix temps.
La gent gran representa un grup de població amb risc elevat de presentar problemes relacionats amb els medicaments. La pèrdua de memòria, les alteracions de la vista i oïda, la soledat, l'analfabetisme i la disminució de les capacitats intel·lectuals dificulten seguir moltes vegades un bon compliment de la medicació.

CONSELLS A TENIR EN COMPTE

• És important conèixer els noms dels medicaments i saber perquè serveixen (per exemple: per la diabetis, pel dolor, per la tensió....
• Cal conèixer quants comprimits al dia s'ha de prendre i a quina hora li toca : si és per esmorzar, dinar o sopar...
• Cal saber si el medicament l'ha de prendre de forma crònica (per sempre), de forma aguda (només durant un temps), o només en moments puntuals.
• Si veieu que us costa prendre la medicació, teniu oblits o no sabeu quina medicació heu de prendre acudiu a la vostra infermera que us ajudarà.
• Reviseu la data de caducitat dels medicaments.
• Quan aneu a la farmàcia amb la recepta electrònica només agafeu els medicaments que us facin falta, així evitarem acumular caixes de medicaments a casa.
• Si sou familiars o cuidadors que teniu al vostre càrrec gent gran, superviseu si es prenen de forma correcta la medicació. Si detecteu algun problema us podeu posar en contacte amb el personal sanitari del CAP (infermera i/o metge)
• Per facilitar un bon compliment i per no tenir confusions es pot fer un esquema diari del quins medicaments cal prendre, la dosi si quan toca. Per exemple:

Nom medicament	Esmorzar	Mig matí	Dinar	Berenar	Sopar	A l'anar dormir
Paracetamol	1		1		1	
Enalapril	1					

• Si hi ha canvis de medicació és important actualitzar la recepta electrònica acudint al vostre metge de capçalera.
• És molt important no tenir com a referència per identificar un medicament el color de la caixa, ja que pot variar en funció de la dispensació de la farmàcia i de la marca farmacèutica. ■

Equip d'infermeria de l'ABS de Cassà de la Selva

ORQUÍDIES (4)

Visió general de la *Barlia robertiana*

Durant l'any 2009 varem publicar tres articles amb les diferents orquídies que havíem localitzat dins el terme de Caldes; ara podem afegir-n'hi un parell més.

Es tracta de la *Barlia robertiana* (segons la nova nomenclatura *Himantoglossum robertianum*). L'any 2010 en varem localitzar uns exemplars a la cuneta de la carretera de Caldes als Tapiots. Aquest any se n'hi han vist alguns més i també a la mateixa carretera en direcció Llagostera i un exemplar a la pineda de la Malavella, que fou tallat per les tallagespes.

Aquesta és l'orquídia de floració més primerenca que tenim i de major mida. A la plana de la Selva és força rara, tot i que aquest any se n'han vist pràcticament a tots el municipis. És molt abundant en algunes zones de l'Empordà.

Una altre espècie que hem pogut localitzar aquest any a Caldes és la *Platanthera chlorantha*. És molt semblant a la *P. bifolia*, espècie comuna a la plana selvatana. La *P. chlorantha* és de floració lleugerament més tardana i la principal diferència morfològica és que té els pol·linis divergents, mentre que la *P. bifolia* els té paral·lels. L'hem trobat els boscos del pla de Benaula entre Caldes i Llagostera en diferents indrets. ■

Josep Barnés i Freixas

Detall la *Barlia robertiana*

Visió general de la *Platanthera chlorantha*

Detall la *Platanthera chlorantha*

LES MALEÏDES ESPIGUES...

Amb l'arribada del bon temps, al camp i inclús als terrenys, creixen les anomenades "espigues". Tenen un disseny amb una típica forma d'arpó. Aquesta forma, juntament amb uns ganxos microscopis, els permet quedar fortament adherides al pèl dels animals o a la vestimenta de les persones; a més a més amb la seva afilada punta i la impossibilitat de retrocedir degut a que s'obren com un paraigües, es van clavant cada vegada amb més força en el punt en què estan fixades.

A questa és la base dels problemes que produeixen en els nostres animals. Les podem trobar en diferents orificis: nas, ulls, oïdes, inclús a través de la pell.

ESPIGUES INTERDIGITALS

Són molt freqüents. Ho notarem perquè el gos comença a llepar-se les potes.

El problema és que si no li donem importància i deixem passar el temps, quan arribi a la consulta l'espiga ja està profundament clavada i només veiem un abscés (bony d'infecció amb pus).

El que haurem de fer és obrir-ho (farem un petit tall) i intentarem treure l'espiga amb unes pinces. Ens podem trobar que el forat on s'allotja sigui massa gran o que s'hagi produït una fístula (un trajecte a la pell) i l'espiga s'hagi desplaçat (en ocasions les hem trobat a molts centímetres del punt d'entrada).

En cas de no trobar-la podem intentar fer un rentat de l'abscés i si l'animal està molt molest aplicar una pomada amb antibiòtic i corticoide i deixar-la embolicada per veure si l'expulsa o delimita una mica més la zona.

Al final potser serà necessària l'extracció quirúrgica de l'espiga per aconseguir la curació, i això voldrà dir sotmetre l'animal a anestèsia o sedació.

ESPIGUES A LES ORELLES

Si l'animal comença a sacsejar el cap bruscament poc després de sortir d'un camp, quasi amb tota seguretat, trobarem una espiga dins l'oïda. S'ha d'actuar ràpid, ja que recordem que com més temps passi, més endolorit estarà l'animal i més profundament trobarem l'espiga, per la qual cosa hi haurà més risc de tenir una otitis i en alguns casos, de perforar el timpà. Per cert, cal recordar que les espigues de les orelles "mai no surten soles".

Mirarem bé l'oïda amb un otoscopi i si hi ha una espiga procedirem a treure-la amb unes pinces. Igual que abans, aquest és un problema molt dolorós i si el gos no ens deixa explorar-lo adequadament, és preferible sedar-lo.

ESPIGUES A LES FOSSES NASSALS

Un altre lloc on ens poden donar problemes les espigues és a l'entrar pel nas. Els símptomes seran aguts, es produiran mentre traiem l'animal a passejar i vindran acompanyats per nombrosos estornuts. L'animal arrugarà el nas i intentarà fregar-se el nas amb les potes i en més d'una ocasió sagnarà.

Pot ser que el què hagi provocat aquesta irritació ja hagi estat expulsat. Si l'espiga no surt pot progressar cap a la faringe i ser deglutida. En aquests casos els símptomes aniran a menys, mentre que si l'espiga encara hi és empitjorarà i arribarà a tenir una descàrrega nassal purulenta.

L'exploració sempre s'ha de fer sota anestèsia. El nas és molt sensible i sagna amb facilitat, fent que la visibilitat sigui bastant complicada. A més existeixen una gran quantitat de plecs entre els que es pot amagar l 'espiga.

ESPIGUES ALS ULLS

Quan les espigues s'introdueixen als ulls, es queden allotjades entre el globus ocular i la parpella. Notarem que l'animal té l'ull mig tancat i molt inflamat.

Les espigues als ulls produeixen moltíssimes molèsties, dolor, reacció inflamatòria, úlceres a la còrnia i infeccions greus a la part posterior de l'ull.

ESPIGUES A LA PELL

En altres ocasions les espigues es podran clavar a la pell i anar migrant fins aparèixer al tòrax o a l'abdomen, o també si l'espiga entra per la boca mentre el gos corre pot anar directament al pulmó.

Aquests casos suposen una urgència, en moltes ocasions quirúrgica, i un repte per diagnosticar-les.

Per la freqüència i importància d'aquests problemes, ens és imprescindible recomanar algunes mesures preventives per reduir la incidència del problema.

S'han d'evitar aquelles zones on hi hagi molta concentració d'espigues.

S'ha de raspallar i revisar el pèl en arribar de la passejada i no oblidar els espais interdigitals i l'interior de les orelles. L'afaitat de la cara interna de les orelles i de les potes en els gossos de pèl llarg, també pot ajudar.

El més important: hem d'intentar extreure-les sempre el més ràpid possible. ■

Uetus Veterinaris
972 47 11 00
info@uetusveterinaris.com

Foto: Rob Owen-Wahl

CONSELLS PER L'ESTIU

Arriba el solstici d'estiu, l'estació de l'any on gaudim més dels dies, ja que són més llargs i podem estar més temps a l'exterior. Per aprofitar millor aquesta temporada, es fa necessària una alimentació equilibrada i una bona hidratació, protegint la nostra pell. Com sabem, els rajos solars són els principals agressors de la nostra pell i el principal factor del seu envelliment. Per lluir una pell més hidratada cal posar en pràctica una dieta que asseguri l'aportació correcta de tots els nutrients bàsics, així com no sotmetre la pell a banys de sol intensos sense cap tipus de protecció.

El canvi climàtic, darrerament, també ens està influint la salut i fa que haguem de ser més curosos amb el nostre cos, l'alimentació i l'exposició al sol. Així mateix, cal trobar l'equilibri entre ment i cos, escoltar el nostre interior i ser coherents amb el que vivim cada dia, amb les relacions que tenim i amb la satisfacció que sentim al cuidar el nostre cos, la nostra ment i el nostre entorn físic i emocional.

SOM EL QUE FEM, PENSEM, RESPIREM I MENGEM

Aquesta sèrie de consells i hàbits us poden ser de molta ajuda en aquesta estació d'estiu:

L'alimentació ha de ser variada i proporcionar a l'organisme tots els nutrients necessaris del nostre metabolisme base com són les vitamines, els minerals, les proteïnes (preferiblement d'origen vegetal) i els hidrats de carboni, sempre escollint els aliments que us aportin més hidratació.

Els àpats han de ser lleugers i refrescants; més rics en fruita i verdures, amb un elevat contingut d'aigua per mantenir la nostra pell més hidratada. Alguns exemples: albergínia, carbassó, ceba, mongetes verdes, tomàquet, cogombre, préssec, meló, síndria...

Menjar fibra contribuirà a omplir-nos sense tenir sensació de pesadesa, facilitant alhora un bon funcionament intestinal. Els antioxidants que ens aporta la fibra protegeixen la nostra salut.

No es tracta de menjar menys, sinó de habituar-nos a una dieta diferent, ja que necessitem menys calories i més hidratació. Moltes vegades, només cal escoltar el nostre cos...

L'aigua: font de salut. Beure aigua, sucs, sorbets, liquats de fruites, sopes o cremes fredes elaborades amb hortalisses, ens proporcionarà gran quantitat d'aigua, minerals, hidrats de carboni, vitamines, etc.

Passejar i fer exercici físic a primeres hores del matí o bé a la tarda, quan cau el sol, sense sobrecarregar la nostra activitat física de cada dia. Individualment o en companyia, fer exercici és un complement molt necessari per tenir una vida sana i més feliç. De vegades, quedar amb altres persones per passejar o fer una mica d'esport a l'aire lliure és una manera fàcil de cuidar-se i relacionar-se.

En dutxes i banys d'aigua, natació... és important utilitzar sempre tovallola personal, calçat de goma per estar protegit de possibles infeccions a les dutxes, vestuaris i zones comunes. Això, seguit d'una bona hidratació, aplicant una crema hidratant o d'un oli vegetal.

Protector solar cada dia. Encara que no tinguem una exposició directa al Sol, cal posar una protecció amb filtre solar només sortir al carrer, el Sol pot danyar el nostre cutis deixant taques molt difícils d'esborrar.

Tots aquests consells sempre han d'anar acompanyats d'una bona harmonia, un pensament positiu, bon humor i, sobretot, amb molt d'amor cap a tu, cap als teus éssers estimats i cap a la natura que hem de cuidar tal i com ella s'ho mereix. Hem d'estar bé cada dia, només aixecar-nos cada matí, demanant al Sol que ens guiï i ens il·lumini perquè tinguem un bon dia.

Núria Arrufat
Dietètica de Caldes

ELS AVANTATGES DELS TENDALS

Sabies que utilitzant un tendal et pots estalviar fins a un 30% del consum del teu aire condicionat?

Els teixits tècnics (anomenats "screen") s'utilitzen per al control de l'energia solar i l'entrada de la llum ultraviolada, cosa que ens dóna una protecció solar eficaç que ens permet gaudir d'espais còmodes, confortables i habitables.

Aquests teixits screen donen la qualitat necessària a un tendal per a protegir-nos del sol deixant passar la llum natural sense enlluernar-nos i permetent la renovació de l'aire acumulat a sota del tendal o entre el tendal i el vidre si és un tendal cortina o vertical. També ens permet una immillorable visibilitat de l'exterior, al mateix temps que impedeix la visió des de l'exterior cap a l'interior.

El manteniment d'aquests tendals (els mecanismes i la lona) és molt senzill: passa un drap humit amb aigua i una mica de sabó neutre (evita productes químics i abrasius) de tant en tant i tindràs tendal per a més de vint anys. Una altra particularitat que el fa tan adequat per a tendals és que gràcies a les seves microperforacions i al fet que l'aigua no penetra en les fibres, els tendals poden enrotllar-se humits i tot, amb total tranquil·litat.

El teixit del tendal ofereix un elevat nivell de protecció contra els rajos ultravioletats, encara que el grau de protecció pot variar segons el color escollit. Els teixits foscos ofereixen més protecció que els teixits clars. Tot i això, un teixit clar ofereix una protecció de més del 90% de rajos filtrats, més que una crema solar de factor 50. Aquests teixits screen tenen el gran avantatge de conservar els seus colors originals durant molt més de temps que una lona normal (teixit acrílic).

Per acabar, una curiositat: a d'altres països, com França, Alemanya i Suïssa, tenen una "cultura del tendal" molt més estesa que a les nostres terres, tot i que tenen menys temps de sol i aquest és menys intens que nosaltres.

Dalmalum aluminis

PÍLING AMB HIDRATACIÓ CORPORAL: PELL NETA... PELL SANA

L'exfoliació és l'eliminació de les cèl·lules mortes que ja han complert el seu cicle i que es formen diàriament sobre la superfície de la nostra pell. Una preocupació habitual és l'aspecte de la nostra pell, com llueix i com la veuen els altres.

Fent servir una senzilla tècnica, l'exfoliació, podem oblidar-nos des de les impureses fins a la sequedat i les alteracions que es presenten a la superfície de la pell. Hem de tenir cura de la nostra pell diàriament a casa. Convé abans de la dutxa passar-nos un guant de crinera i després de la dutxa, una bona crema hidratant.

Un tractament de píling corporal elimina la pell aspra, especialment en colzes, genolls i turmells i la deixa suau i llisa, i preparada per la hidratació i per l'època solar. La pell es veurà més lluminosa i radiant ja que en sentirem l'oxigenació i experimentarem una sensació de descans.

Et proposem un tractament intensiu d'exfoliació corporal, durant 30 dies, a casa.

1r: Un sabó exfoliant, suau i no agressiu, que preparà la pell, alliberant-la de les cèl·lules mortes.

2n: Un gel corporal, matí i nit, que aporta un complex hidrovitamínic que activa la melanina responsable del mecanisme de defensa.

També podem fer servir el gel corporal com a "after sun", per després de l'exfoliació, per la seva composició calmant, antiinflamatòria, hidratant i suavitzant.

3r: La llet solar per protegir la pell abans de l'exposició al Sol amb el factor de protecció adient segons el tipus de pell.

Estètica Fais

FRUITES I VEDURES DE TEMPORADA

Consumint productes de temporada ens assegurem la qualitat, el gust i textura del producte, així com el màxim dels seus nutrients essencials per al nostre organisme. No han estat en càmeres frigorífiques ja que son productes madurats en el seu propi, entorn. L'elevat contingut en aigua i altres nutrients essencials ens ajuden a mantenir la pell ben nodrida i hidratada.

Entrem a una temporada molt rica en fruites i verdures, com ara l'albercoc, la cirera, les maduixes, el meló, la nectarina, el nispro, les peres d'estiu, els préssecs, les prunes, el raïm i la síndria. Gran part d'aquestes fruites tenen poca aportació calòrica perquè a l'estiu necessitem menys calories, al contrari què els productes d'hivern. Tenen un gran contingut en aigua que ens ajuda a tenir el cos ben hidratat davant les temperatures de l'estiu, hidrats de carboni, fibra que contribueix i millora el transit intestinal, i riquesa en antioxidants naturals que protegeixen la nostra salut.

Respecte les verdures, podem destacar l'albergínia, el carbassó, el cogombre, els enciams, espinacs, les mongetes, el pebrot i els tomàquets, que, igual que la fruita, tenen propietats diürètiques, són baixes en calories, vitamines A i C, i aporten fibra a l'organisme.

La ingesta d'aquests productes és molt variada: la podem fer en amanides, sucs, sopes fredes o cremes que ens refresquen i ens aporten salut i benestar.

Trini Fruit Verd

consells pràctics

UN CABELL MÉS BRILLANT

La clau per aconseguir un cabell més brillant consisteix en allisar les escames per tal que es reflecteixi millor la llum. Hi ha diferents maneres d'aconseguir-ho. La més senzilla, però, és raspallar el cabell fent servir un raspall de trugues naturals. També és important aplicar un xampú i un condicionador nutritius i sèrum sense aclarir, específic per aportar lluentor. Si tens el cabell tenyit, és aconsellable fer servir un xampú que faci durar el color.

Foto: Dora Pete

Per tenir la melena més sana és necessari que et repassis el tall cada 4-6 setmanes ja que les puntes són la part menys brillant i més seca del cabell.

Ara, de cara a l'estiu, convé, abans d'anar a la platja o a la piscina, posar-se oli d'ametlles entre mig del cabell i les puntes. Un cop s'arriba a casa, cal ensabonar bé el cabell per treure l'oli. És aconsellable fer-ho durant tot l'estiu.

Aquest tractament és fa a casa i és econòmic. L'oli d'ametlles es pot trobar a qualsevol farmàcia i respecte als productes com el xampú, mascareta o sèrum, deixa't assessorar pel teu centre de bellesa.

Perruqueria Nova Imatge Caldes

DESGAST DENTAL I RECESSIÓ GINGIVAL

Les causes més freqüents del desgast dental i la recessió gingival són l'acumulació de tosca dental o carrall, la inflamació de les genives i l'hàbit de serrar les dents (bruxisme) que es fa de dia o mentre dormim.

Foto: Damdent

Aquestes causes sovint van totes juntes.

Les conseqüències d'aquests hàbits són la recessió de les genives i el desgast dental. Llavors apareixen altres problemes derivats com la malaltia periodontal de les genives, que si no s'atura pot acabar amb mobilitat dental i fer perdre les dents si segueix avançant.

També pot provocar la sensibilitat dental que és un dolor breu i agut que apareix com a resposta a un estímul al fred, el calor, el dolç, els àcids i el contacte amb algun objecte sobre la superfície dental com el raspall dental.

Per evitar-ho, cal anar al dentista un cop a l'any a fer una revisió per tal que ens valori l'estat de la boca i poder prevenir futurs problemes o tractar-los si ja els tenim.

Clínica Dental Clide
Dr. Jordi Bertrana

TREURE TAQUES DE RESINA

Per treure les taques de resina se'ls posa una mica d'oli. Es deixa que s'estovi una hora o hora i mitja.

Foto: Pontus Edenberg

Quedarà la taca d'oli. Però si la traiem de seguida no en quedarà marca.

Per treure la taca d'oli no hi res millor que refregar-la amb aquell sabó "lagarto" de tota la vida. Deixar que penetri el sabó durant un quart o vint minuts i, fins i tot, deixar la roba al sol. Tornar a fregar la taca a mà. Un cop fets aquests passos, posem la roba a la rentadora o la portem a la bugaderia si la peça no admet rentadora.

Tòpic erroni: Es diu que a la taca d'oli convé posar-li farina o pols de talc per tal que xucli l'oli. Això és un error perquè, sigui el producte que sigui, penetra amb l'ajuda de l'oli a la roba i per més que s'intenti rentar hi quedarà un solc.

Bugaderia Mercè

L'ESCUMA DE LES COCCIONS

Quan bullim segons quins aliments, com ara les patates i els cigrons, o quan fem una escudella, sempre es fa a la superfície de l'aigua una escuma blanca. Tots sabem que aquesta escuma o greix que queda a la superfície l'hem de treure de tant en tant. Si no la traiem, l'aigua no fa correctament la seva funció de vaporització i ebullició dels aliments perquè no té cap sortida, de manera que es perden tant el gust com les vitamines i les proteïnes dels productes que tenim en cocció, especialment quan es tracta d'una escudella o de qualsevol plat semblant, ja que el greix que puja a la superfície és molt més espès que l'escuma dels llegums.

Per evitar haver d'estar pendents que aquesta ebullició es faci correctament, introduirem a la cassola unes closques d'ou buides, ben netejades prèviament (la closca fa de

recipient on es dipositaran tant el greix com l'espuma). Un cop està fet el menjar, només hem de retirar aquestes closques plenes i haurem guanyat temps i un àpat amb tots els seus nutrients i sabor.

El Talleret de Cuina

Si des del vostre comerç o a títol personal creieu que podeu parlar de coses d'interès general o donar consells pràctics, contacteu amb nosaltres a aquae@caldesdemalavella.cat L'Aquae el fem entre tots!

eltemps

DADES RECOLLIDES PER JOSEP BARNÉS I FREIXAS - CAN GIMFERRER NOU - CALDES DE MALAVELLA

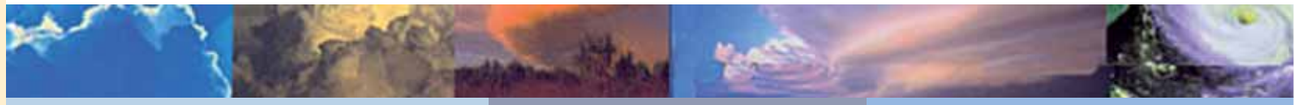

Mes: MARÇ 2011

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	16,9	-2,9	
2	15,7	1,7	2,5
3	9,8	3,1	12
4	10,1	4,8	7
5	17	3,3	2
6	17,6	-1	
7	18,5	-2,2	
8	13,8	7,5	
9	16,3	-0,9	
10	18,2	0,6	
11	16,9	-0,7	
12	13	9,2	47
13	19,8	9,3	10,5
14	13,8	6,8	17
15	15,1	11,5	22,5
16	15,1	9,8	14
17	20,3	4,9	1
18	21,8	0,3	
19	20,6	2,7	
20	16,9	1,1	
21	18,1	2,3	
22	14,4	1,7	
23	17,2	1,1	
24	19,3	-1,1	
25	18,7	0,1	
26	18,8	5	
27	19,4	10,7	
28	19,6	6	
29	19,3	7,4	4
30	20	7	4
31	23,9	8,7	
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	17,29	**3,80**	**143,5**

Mes: ABRIL 2011

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	23,3	5,1	
2	23,9	7,6	
3	23,5	8,4	
4	23,8	7,7	
5	24,4	8,5	
6	23,8	5,5	
7	24,1	10,7	
8	30	5,6	
9	27,9	7,9	
10	27,7	9,3	
11	27	7,1	
12	23,4	6,9	
13	22,4	9,8	
14	20	5,4	
15	19,8	6,6	
16	21,1	1,2	
17	21,1	3,6	
18	20,6	0,7	
19	21,5	1,4	
20	22,4	2,7	
21	23,2	5,4	
22	17,9	11,8	3
23	20,8	11,7	4
24	21	13,4	7
25	22,8	13,4	
26	26,7	10	
27	24,9	5,3	
28	23,8	10,8	18
29	21,1	6,5	
30	21	8,7	
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	23,16	**7,29**	**32**

Mes: MAIG 2011

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	22	4,7	
2	18,8	9	2
3	25,7	3,9	3
4	23,3	8,2	
5	24,2	9,1	
6	23,6	12,1	
7	20,6	11,7	
8	25,9	13,1	1
9	27	10,1	
10	26,4	11,4	
11	24,1	7,7	
12	27,4	9,3	
13	26,6	9,8	
14	28,1	10,8	14
15	23	11,8	8
16	23,4	8,2	
17	24,9	7,6	
18	26,6	8,3	
19	25,5	9,2	
20	26,6	6,4	
21	27,6	6,8	
22	29,5	7,1	8,5
23	28,9	10,2	
24	32,2	9,8	
25	29	10,8	
26	30,1	12,1	
27	26,6	17,1	
28	25,7	15,9	
29	27,1	9,3	
30	27,8	15,8	
31	23,4	13,2	18
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	25,86	**10,02**	**54,5**

RESUM METEOROLÒGIC DE L'ANY 2011

Pluja acumulada durant aquest any: 290,5 l/m2

Temperatura més alta del que portem d'any: 24 de maig: 32,2

Temperatura més baixa del que portem d'any: 25 de gener: -8,4ºC

Ressenya: Pere Serrats
Mapa: David del Rio
Fotos: Albert Torrent
Col·laboració: Club Excursionista i Ajuntament de Caldes

RUTA DE SANT SEBASTIÀ

PRESENTACIÓ I COSES A TENIR EN COMPTE

BREU DESCRIPCIÓ
Longitud: 8 Km
Durada aproximada a peu: 2 hores, a ritme normal i sense aturades.
Bici: Excursió apta per a fer-la en bici.
Atractius: Excursió que visita l'ermita de Sant Sebastià i els seus prats alhora que passa per un dels camins més frondosos de Caldes, amb predomini de roures, arbres de ribera i falgueres, amb la pràctica absència de pins. El tram final, en una variant passa per pineda i sureda i per l'altra variant, el volcà del Camp dels Ninots.

COSES A DUR
Aigua i menjar; impermeable o paraigües, roba d'abric per si de cas (mai no sobra), mòbil per si hi ha algun imprevist.

LES MARQUES
• La ruta de Sant Sebastià no està senyalitzada però passem per un tram de la ruta de les ermites que si que ho està amb marques blanques i grogues. És el tram que va entre el carrer Llevant, al veïnat del Llac del Cigne fins que travessem la via del tren, a prop de Sant Sebastià. En aquest últim tram les marques no es veuen en el sentit que portem.
• Aquest és el tipus de marques que us podeu trobar i el seu significat:

Camí correcte

Camí incorrecte

CONSELLS

- Aviseu a coneguts sobre la zona on aneu i mireu d'anar acompanyats.
- Aneu sempre amb temps de sobres per si surten imprevistos.
- Aneu per l'esquerra dels camins. Així veureu venir els vehicles per davant.
- Respecteu l'entorni deixeu els llocs per on passeu igual o millor de com els heu trobat.
- Si sou discrets, serà més fàcil d'observar animals.

DESCRIPCIÓ

FOTO 1

0h.0' Sortim des de la plaça de l'Església i iniciem el camí per l'avinguda Sant Maurici, fins al tercer trencat a la dreta on trobem una bifurcació de carrers i on continuem pel c. camí vell de St. Sebastià (foto1), fins a trobar a la dreta, a l'alçada d'un transformador, el c. St. Sebastià (foto 2) que seguim fins al final. Un cop s'acaba el carrer continuem per un carrer que ens queda en front urbanitzat només a la seva banda dreta. A uns 150 m, el carrer comença a fer baixada fins a arribar als edificis de Nostra Senyora de la Llum (foto 3), i ens dirigirem cap allà.

FOTO 2

FOTO 3

15' Ens acostem a dos pilars amb pàmpols esfèrics de llum (foto 4) al cim que inicien un tram asfaltat que va cap als edificis. Nosaltres agafarem un pista de terra que surt a la dreta entre els arbres. A uns 100 metres veurem un mas (foto 5) i poc abans d'arribar girem a la dreta per anar a trobar el camí que des de darrera el mas ens porta fins la via del tren. Seguim el camí-

FOTO 4

FOTO 5

net uns 200m fins a un pas de la via (foto 6), el creuem i seguim endavant fins a trobar un carrer Xaloc del Veïnat de Can Matllo (Urb. Llac del Cigne), que acaba al cap de 100m creuant amb el c. Llevant, que agafarem girant a l'esquerra.

FOTO 6

35' Seguim el c. Llevant sense desviar-nos fins al final (600m). El carrer asfaltat gira a la dreta i fa pujada i davant tenim l'inici d'un camí de terra que entra en el camp i que és el que nosaltres seguim (foto 7).

FOTO 7

40' Passem per davant d'una estació de bombament d'aigües residuals (foto 8). Si mirem a l'oest (dreta) veurem l'ermita de Sant Sebastià a mig quilòmetre, amb la vista emmarcada per quatre pins. En la mateixa direcció, a davant

FOTO 8

nostre, tenim els prats inundables de Sant Sebastià. Seguim la pista i al cap de 140 m trobem un caminet que gira a la dreta i travessa els camps en direcció a una plantació de plàtans. La travessem i sortim de l'arbreda per un camí que passa sota una línia elèctrica. Tenim l'ermita a l'esquerra 250m en línia recta però farem una marrada per arribar-hi, seguirem el camí per sota la línia, (foto 9) que ens porta al

FOTO 9

cantó d'unes cases de la urbanització creuat per una pista. Continuem per aquesta pista a l'esquerra per arribar a la casa de pagès (foto 10) on hi ha l'ermita a darrera.

FOTO 10

1h' Passem la cadena per vehicles que hi ha al camí d'entrada i avancem recta amb la paret de la casa a la nostra esquerra per girar a la paret de la façana davant de la que hi ha l'ermita. Visita a l'ermita.(fotos 11 i 12)

FOTO 11

FOTO 12

Tornem a la pista d'on hem vingut i l'agafem cap a l'esquerra que fa baixada entre els camps i que més endavant continua pel bosc. Podem prendre com a referència els senyals blancs i grocs tot i que ho haurem de fer girant-nos ja que les marques de pintura estan fetes per veure-les en el sentit contrari al que portem. Arribem a una placeta que és cruïlla de camins amb una caseta al davant. Agafem el camí que ens queda a la dreta i assenyala el pas per creuar la via (foto13).

FOTO 13

1h15' Travessem la via del tren pel pas, seguim la pista que gira a la dreta baixant paral·lela a la via, després gira a l'esquerra i travessa els camps per acostar-se a la riera. Travessem la riera, si convé per una passera elevada (foto 14) per qui no vulgui saltar per les pedres. Sortim del sot de la riera i trobem una pista que agafarem cap a l'esquerra. Ja anem de tornada a Caldes.

FOTO 14

1h20' Trobem la depuradora a uns 200m del pas de la riera i uns metres més endavant,una plantació d'eucaliptus. La pista gira a la dreta en pujada però nosaltres ignorem aquesta via i seguim en la mateixa direcció planers i paral·lels a un camp que ens queda a la dreta i més endavant entra a dins del bosc. El camí és estret i va paral·lel a la riera per dins el bosc durant aproximadament 500m. (foto 15)

FOTO 15

1h40' Sortim a la pista en un creuament de riera (foto 16). L'agafem en sentit esquerra i passem dos passallisos que porten aigua quan ha plogut

FOTO 16

FOTO 17

1h44' A 120 metres de l'últim passallís veiem un cobert a l'esquerra del camí i a la dreta, a la mateixa alçada, un caminet que s'endinsa al bosc. Tenim dues opcions de tornada, agafar el caminet o continuar per la pista (foto 17)

OPCIÓ A

Agafem el caminet que trenca a la dreta de la pista, ens endinsem al bosc , al cap de 100 m el deixem per agafar un caminet que ens trenca a l'esquerra (foto 18), a la nostra dreta tenim l'entrada d'un camp amb vistes a la pista per on hem vingut.

El caminet fa una recta llarga per dins el bosc i a la nostra esquerra veiem un camp a les zones esclarissades.

FOTO 18

1h50' Arribem a una clariana amb herba alta i dos pins pinyers grossos més endavant a la dreta, a l'esquerra hi veiem un camp de conreu de la casa de pagès de Can Fornaca. Seguim el camí endavant, que ens acosta als pins i ens porta a creuar un rierol. Tornem a entrar a bosc amb una mica de pujada i el camí una mica accidentat pels xargalls de l'aigua i les arrels descobertes. Al cap de 20 metres d'iniciar la pujadeta ignorem un camí ample que ens neix a la dreta. Continuem sempre amb la mateixa direcció, seguint el camí més fressat i ignorant les entrades i senderons que ens queden a la dreta.

1h 55' Iniciem una petita baixada i al capdavall, a la nostra esquerra ens queda una bonica vista de la casa de Can Fornaca i els camps de conreu (foto 19). Tornem a fer una pujada i al cap de pocs metres fem un revolt a l'esquerra i unes quantes passes més endavant ens surt un caminet que trenca a la dreta fent pujada (foto 20), l'agafem i una mica més endavant connectem amb un camí més ample que agafarem seguint el mateix sentit i continuant la pujada més suau. Una mica més endavant veiem un edifici industrial que hi passarem pel cantó (foto 21).

FOTO 19

FOTO 20

Passem una cadena per obstaculitzar el pas de vehicles i trepitgem l'asfalt del vial que han fet per entrada de camions a la fàbrica, continuem endavant i trobem l'avinguda Sant Maurici. L'agafarem en direcció a la nostra esquerra i baixarem per l'avinguda fins a trobar l'entrada de la Plaça de la Selva, per on hem vingut. 2H05'

OPCIÓ B

Ignorem el caminet i continuem per la pista sense agafar cap trencant. Al cap d'uns 100m la pista inicia una pujada que manté durant uns 250m i acaba en un tram planer amb bona vista a la nostra esquerra sobre les cases del butà al fons i més a prop, en la mateixa direcció, la zona d'excavacions del camp dels ninots. Seguim endavant i trobem l'asfalt al c. Camí vell de St. Sebastià per on hem vingut a l'anada.

Desfem el camí fins el punt de sortida, la plaça de l'Església. 2h00m ■

FOTO 21

Hem trobat durant l'excursió:

Galls gallerics, quiquiriquís o roselles

Rouredes esplèndides

Falgueres

Moltes flors!

aquae

Des de l'Ajuntament volem fer un aquae *fet per tots i més interessant*

Per això us convidem a col·laborar-hi

Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.
Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.
Suggerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...
Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector
Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldencs!

Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

*Us agradaria incloure publicitat en l'*aquae*?*

US PROMOCIONAREU I DE PAS AJUDAREU A FINANÇAR LA REVISTA MUNICIPAL

Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Subscriu-te de franc a l'aquae

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.

Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

Nou equip de govern a Caldes de Malavella

CALDES DE MALAVELLA